

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA Intohimo 2020 -sarja

SHOUD 6 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

1.2.2020

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Minä olen mitä olen, St. Germainin Adamus.

Aah! Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä. Näitte juuri oman historianne tällä planeetalla noin kolmessa minuutissa (naurua, viitataan [tähän videoon](#)).

Ja tavallaan se on hyvin kaunis esimerkki. Tobias alkoi ensimmäisenä puhua toukasta ja perhosesta, ja sitä olette tavallaan käyneet läpi, menneet elämästä toiseen tässä vanhassa ihmiskehossa, ja sitten olette menneet koteloon. Juuri kun luulitte, että saisitte esiintulemisen, muutoksen, niin ei, te menette koteloon. Teidät muusataan. Ja sitten kun alatte tulla esiin, olette hyvin innostunut siitä ja olette odottaneet sitä, mutta se on hyvin epämukavaa ja luonnotonta alkuun. Teillä on taipumusta haluta mennä takaisin toukka-ajatteluunne, toukkatapoihinne, ettekä te mene. Huomaatte, että teillä on siivet ja ne ovat edelleen täynnä muusia, ja se on hyvin kiusallista. Vain hienoinen tuulenvire heittää teidät tasapainosta.

Mutta sitten, sitten tuo esiintuleminen. Sitten vapaudutte ja sitten lennätte, ja kun teette sen, koko tuo yksinäisyudentunne jota teillä oli hyvin pitkään matkallanne toukkana ja sitten ehdottomasti kotelossa ... oivallatte, että on paljon muita, jotka tulevat esiin, muita shaumbroja, muita ympäri maailmaa. Ei paljon, mutta riittävästi muistuttamaan teille, että te ette ole yksin. Te ette koskaan ollut. Teidän täytyi käydä yksin läpi tuo osa matkaa, tuo kotelo, mutta kun tulette esiin, ympärillänne on muita. Ja minusta tulee tässä tavallaan sentimentaalinen, koska sitä näemme nyt hyvin paljon, näemme sitä tulevan esiin shaumbroilla ympäri maailmaa. Kuvitelkaa perhosia, perhospeltoja tai monia, monia, monia ihmisiä, jotka sallivat nyt lopultakin Oivaltamisensa.

Esiintuleminen

Rakastan helmikuuta, enkä välttämättä siksi, että on ystävänpäivä. Rakastan helmikuuta, koska minulle se on aina ollut esiintulemiskausi. Nimittäin luonto menee pitkään, pitkään hiljaiseen ja kylmään talveensa. Se menee syvään talvihorrokseen. Mutta sitten tulee helmikuu, ja melkein aikataulun mukaan 1.2. jokin alkaa värähdellä luonnossa, puissa ja myös eläimissä. Jokin sanoo: "Nyt on aika aloittaa tuo esiintuleminen." Lehdet eivät ole vielä tulleet puihin eikä ruoho ole vielä kasvanut, mutta jos tunnette sitä syvältä, maanpinnan alapuolelta, niin hyvin paljon tapahtuu tällä hetkellä sitä aikaa varten, jolloin tapahtuu lopullinen esiintuleminen.

Tätä tavallaan tapahtuu nyt shaumbroilla. Olette käyneet läpi tuon sielun pitkän talven tällä planeetalla kotelossanne, ja nyt – jos ette tunne jo sitä – on tuota jyllää syvällä sisällä, ja jotain tapahtuu. Se on vähän pelottavaa toisinaan ja ihmettelette, mitä tapahtuu. Mutta sitten vain tunnette sitä, mikä on perhosella imaginaalilevy, mutta mitä minä kutsun teillä kaikilla "kirkkaaksi kristalliliekiksi". Se opastaa teidät loppuun. Se opastaa teidät siihen. Teidän ei tarvitse suunnitella sitä tai tehdä sitä. Se on vain siinä.

On aika ratsastaa sillä, nauttia siitä, tuntea, miten esiintuleminen tapahtuu. Ette voi työstää sitä. Toivon, että olette jo tajunneet sen. Ette voi työstää sitä. Ette voi opiskella sitä. Ette voi oikeastaan mennä edes toisen ihmisen luo ja sanoa: "No, miten homma menee? Miten homma menee perimmäisessä esiintulemisessä?" koska hänen kokemuksensa oli ainutlaatuinen hänelle. Voi

tietysti jakaa tarinoita, mutta perimmiltään se on täysin teidän omanne, ja tuo imaginaalilevyn versio, tuo kirkas kristalliliekki vie teidät siihen.

Siinä kohtaa olemme tällä hetkellä. On helmikuu. On helmikuu sielussanne. Paljon asioita todella jylisee tällä hetkellä. Alatte murtautua tuon kotelon läpi, ja se on vähän haasteellista. Ja on myös pelkoa, halua palata takaisin koteloon, halua palata takaisin vanhoihin toukkatapoihin. Se oli kai tavallaan helppoa. Yritätte myös muistaa: "Voi, mitä minulla oli tapana tehdä toukkana?" ettekä te pysty muistamaan. Ja sitten tietysti olette huolissanne, että mielessänne jokin on pielessä. Ei, kyse on vain siitä, ettei teidän ollut tarkoitus mennä takaisin sinne.

Siis rakastan helmikuuta, ja helmikuu ... Onko sinulla sitä kirjoituskapistusta, joka teillä on? (Lindalle) Helmikuu on sydämiä kuukausi. Piirtäisikö siihen sydämen?

LINDA: Ison sydämen vai pienen sydämen?

ADAMUS: Sinä päätät. Piirrä sydän (Linda piirtää sydämen näytölle) Se on sydän, ja se on yleinen symboli tässä kuussa. Sydämiä on kaikkialla. Huomasin niitä myös joissain kuvissanne täällä, sydämiä kaikkialla. Upea asia jota rakastan siinä tällä hetkellä, erityisesti tässä helmikuussa – helmikuussa 2020 – on, että olen sanonut sydäimestä, että se edustaa tavallaan laskeutumista alas Maahan, tulemista tänne alas – ja myös rakkautta – mutta se edustaa tulemista alas Maahan, ja nyt laitamme tuon padan (suom. huom. korttipakan maa) toimimaan. Linda, piirtäisikö padan, ehkä seuraavalle sivulle.

Se on ylösnousemus. Minulle se on symboli ylösnousemuksesta, menemisestä ylös, nousemisesta takaisin ylös. Siitä syystä rakastan tätä kuukautta. Ai ... (vähän kikatusta, kun Linda käy näytöllä vahingossa läpi aiemman tapahtuman piirroksia). Aika on hassu asia (Adamus naureskelee). Niin sitä pitää. Se on pata, ja siinä kohtaa olemme tällä hetkellä. Siitä syystä rakastan patasymbolia. Se on kuin ilmestymistä takaisin esiin.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa.

Tervetuloa

Haluaisin toivottaa tervetulleeksi kaikki ne uudet osallistujat, jotka kuuntelevat tänään. Kenties on ensimmäinen, toinen, kenties kolmas shoudinne, mutta tulee hyvin monia uusia osallistujia. Olin vähän otettu tänään, kun tarkastelin tätä ryhmää ja niitä monia uusia osallistujia, joita täällä on. Ja olen kertonut näille vanhoille osallistujille, teille kypsille shaumbroille, niille jotka ovat olleet täällä jonkin aikaa (vähän naureskelua) – kompastun omiin sanoihini tässä. Olen sanonut, että se tapahtuisi ja se vasta alkaa. Tarkoitan, että tämä on vasta alkua. Mutta toivotan teidät uudet katselijat tervetulleiksi.

Minä olen osa St. Germainia. Olen tietoisuuden näytös. Olen luonut tämän persoonan ... (Linda ravistelee kansiotaan, joka on täynnä kysymyksiä, saadakseen Adamuksen huomion) Mitä?

LINDA: Pyysit kaikkia näitä kysymyksiä. Miten pitkään aiot jatkaa puhumista?

ADAMUS: Ai, emme tarvitse kysymyksiä tänään (yleisö huutaa "ai jaa!", ja naurua). Tämä on minun monologini, rakas Linda (lisää naurua). Minä opin niiltä keskusteluohjelmäsänniltä, joita katselen monien teidän kauttanne myöhään illalla. Eivätkö he saa monologin? Eivätkö he saa viisi minuuttia? (Yleisö sanoo "kyllä") Okei, okei. Saan viisi minuuttia.

Tätä tapahtuu koko ajan – tiedoksi teille uusille osallistujille. Koko ajan. Tämä on Eesan Linda. Toivottakaa tervetulleeksi Eesan Linda (yleisö taputtaa). Hän on opastava valoni, tota, kauhuni, yksi ... (Suom. huom. sanat "valo" ja "kauhu" ovat lähellä toisiaan) (Naurua) Linda pitää asiat liikkeessä täällä.

LINDA: Ole varovainen nyt.

ADAMUS: Siis, haluan toivottaa tervetulleeksi uudet katselijat, ja se on vasta alkua. Paljon lisää tulee näiden uusien osallistujien jälkeen, joita tulee nyt. He tekevät sen vähän eri tavalla. Mutta haluan toivottaa teidät kaikki tervetulleeksi.

Olen osa St. Germainia – olette luultavasti kuulleet aiemmin St. Germainista – ja Adamus luotiin varta vasten. Se on kuin näytös, tietoisuuden näytös. Shaumbrat yleisesti ottaen loivat sen vuosia sitten. Se on oikeastaan heijastus heistä ja teistä, mutta se luotiin rikkomaan tuo tavallaan tunkkainen, vanha, new-age, henkinen, liian kunnioittava ja todella tylsä persoona, joka tuli St. Germainin mukana.

LINDA: Luulin, että sanoit Adamuksen olevan appi/sovellus, ja se on tavallaan: "Juuri niin! Hänen pitäisi olla!"

ADAMUS: Adamuksesta tulee appi melko pian. Kyllä, oikeasti. Tarkoitan, että työstämme sitä jo.

Siis, St. Germain on ollut maisemissa pitkään, minä olen ollut maisemissa pitkään, mutta halusin tulla sisään vähän – sanotaanpa – värikkäämpänä kuin St. Germain ja ajankohtaisempana, enemmän nyt-hetkessä.

No niin, ei ollut kovin helppoa tehdä tuota muutosta. Minun täytyi konsultoida Kuthumia yrittäessäni olla vähän vähemmän tunkkainen, ja jossain määrin se on toiminut. Jossain määrin meistä kai tulee aina silloin tällöin vähän tunkkainen, mutta haluan toivottaa teidät kaikki tervetulleeksi ja selittää, kuka olen.

Haluan käyttää helmikuuta eräänlaisena uudelleenjärjestäytymisajankohtana, tavallaan tehdä yleiskatsauksen. Siis teille jotka olette uusia ja ihmettelette tätä juttua, jota kutsutaan Crimson Circleksi, niin ensinnäkin älkää ajatelko sitä henkisenä, koska teiltä menee silloin ohi paljon siitä.

Sen tausta on henkinen. Monet niistä jotka kutsuvat itseään shaumbroiksi, ovat olleet henkisiä hyvin pitkään, mutta he ovat pääsemässä yli siitä (muutama naurahdus). Olemme vähän erilaisia. Jos tulette tänne etsimään henkisyttä, jos tulette tänne etsimään guraa, tietäjää ja viisaita neuvoja, meditaatioita ja kaikkea muuta vastaavaa, olette tulleet väärään paikkaan. Rikomme paljon rajoja täällä.

Haluan tehdä eräänlaisen viestin aina silloin tällöin helmikuussa, helmikuun 14. päivä – se on helppo muistaa. Siis teemme uuden viestin tämän helmikuun 14. päivä Cauldren ja Lindan kanssa ja ... Ai niin, unohdin kertoa heille siitä (vähän naureskelua).

LINDA: Hah-hah-haa! Hah-haa!

ADAMUS: Mutta he lomailevat Havaijilla (Linda haukkoo henkeään, koska heillä on paljon töitä), joten heillä on vähän muuta tekemistä. Niinpä laitamme heidät tekemään pienen viestin.

Haluaisin taas kerran tavallaan laittaa uusiin kehyksiin, muotoilla uudelleen sen, miksi olemme täällä, miksi Crimson Circle on täällä, mistä se tuli ja mihin olemme menossa. Siis se tulee teille 14.2. (vähän taputuksia).

LINDA: Livenä vai nauhoitettuna?

ADAMUS: Ei huolehdi nyt yksityiskohdista. Laittakaa se vain aikatauluunne. Ei ole muuta tekemistä (muutama naurahdus). Tiesin, että ärsyttäisin häntä.

Yhdistyminen (konvergenssi)

Yksi asia jonka voin sanoa, on – ja käsittelen sitä enemmän siinä sessiossa 14.2., jonka teemme, mutta tuntekaa tätä, kun puhun siitä nyt – että tämä on valtavaa yhdistymisen aikaa. Se on luultavasti iso avainsana teille kaikille nyt. On yhdistymisen aikaa.

Ette ole tänä aikana täällä vahingossa. Kuten olen kertonut hyvin monille heistä ja kerron nyt teille, jotka olette uusia, olisitte voineet saada Oivaltamisenne elämä tai pari sitten, mutta ette saaneet. Päätitte odottaa tähän saakka. On asioiden yhdistymisen aika. Teillä on teknologiaa, joka muuttaa tämän planeetan ja ihmiskunnan luonnetta nopeasti, uskomattoman nopeasti, siinä määrin ettemme oikeastaan voi katsoa vuoden 2050 yli. Edes ylönousseet mestarit eivät voi katsoa sen yli, koska emme ole enää lineaarisia. Kaikki menee käyrien ulkopuolelle. Kaikki liikkuu niin nopeasti, että mielellä on suuria vaikeuksia pysyä siinä mukana, ja se on luultavasti hyvä uutinen.

Mutta älkää olko huolissanne, koska mieli itse asiassa on – se tapa jolla se kylvettiin, se tapa jolla se tuli olemaan – kykenevä sopeutumaan, jos annatte sen sopeutua. Jos annatte sen. Jos pidättelette, jos ette ole halukas muuttumaan, niin se sattuu. Mutta mieli pystyy kirjaimellisesti hankkiutumaan eroon vanhoista neuroneista, ikivanhoista neuroneista jotka ovat olleet kymmeniä, kaksikymmeniä, tuhansia vuosia. Mielessä on karkeasti ottaen noin 100 miljardia neuronina, ja se kuljettaa joitain ikivanhoja neuroneja pois. Ne eivät palvele enää mitään tarkoitusta. Ja se sallii itsensä tehdä, luoda tai mukauttaa uusia neuroneja, jotka pystyvät käsittelemään joitain nopeita muutoksia.

Siis mieli sopeutuu. Se ei ole tehnyt sitä pitkään aikaan. Tarkoitin, että se on pysynyt samassa perusneuronitoiminnassa pitkän, pitkän aikaa, joten se on tavallaan ummehtunut. Mutta nyt se alkaa muuttua ja sopeutua ja mukautua. Nuo uudet neuronit ovat hyvin oleellisia siinä, miten yhdistytte taas omaan energiaanne.

En halua sanoa, että meidän täytyy tehdä se neuronien kautta. Se on luonnollinen prosessi, jonka se käy läpi. Mutta jos mietitte: "No, miten oikeasti sopeudun tähän täysin uuteen perspektiiviin energiasta?" niin se tapahtuu neuroneissa, eikä teidän tarvitse tehdä yhtään mitään.

Tällä hetkellä tapahtuu miljoonia neuroniaktivoiteja – pieniä neuroneja laukaistaan nyt joka sekunti. Te ette kontrolloi sitä. Teidän ei tarvitse vartioida sitä. Se on luonnollinen prosessi. Siis, sama on neuronien kanssa, niiden uusien neuronien jotka sopeutuvat täysin erilaiseen energiatapaan.

Siis teille jotka olette uusia, olemme tällä lopultakin yhdistämässä koko Maahan tulemisen tarkoituksen – ymmärtäen energiaa ja tietoisuutta – muiden yhdistymisten aikana tällä planeetalla. Teknologia – teknologia yhdistyy tietoisuuteen, teknologia yhdistyy itseensä. Otetaan useita erityyppisiä teknologioita ja laitetaan ne yhteen, ja nyt planeetalla on kvanttiteknologiaa, niin sitä kai kutsuttaisiin. Se on jännittävää. Se on vähän pelottavaa, mutta siksi te olette täällä. On yhdistymisen aikaa. Ja teille henkilökohtaisesti on Oivaltamisen aikaa.

Muutokset

Ennen kuin menemme kysymyksiin, joihin kohta menen, haluan korostaa muutamaa asiaa. On valtavaa muutosaikaa, jos ette olisi sattuneet hoksaamaan sitä. Täytyy olla melko unessa ollakseen hoksaamatta, että kaikki muuttuu. On joitain avaintekijöitä, asioita jotka muuttuvat eniten tällä hetkellä, ja Linda, pyydän sinua kirjoittamaan nämä yhdelle paperille.

LINDA: Okei. Elektroniselle.

ADAMUS: Joo. Kai minun täytyy oppia ...

LINDA: Tämä ei ole paperia! (Nostaen iPadia)

ADAMUS: Minun täytyy oppia sopeutumaan.

Monia eri asioita tapahtuu, ja nämä liittyvät moniin kysymyksiin, joita on esitetty. Muutoksiin sisältyy ensinnäkin hierarkkinen muutos.

* Hierarkkinen

Toisin sanoen, elämä tällä planeetalla on ollut hyvin hierarkkista. Näette sitä liiketoiminnassa, instituutioissa, yhteiskunnissa, mutta sitä on myös luonnossa. Sitä on luonnontieteissä, matematiikassa. Kaikessa on hierarkkinen ... Osaatko kirjoittaa sen, Linda? Se on melko hyvä. Kaikessa on hierarkkinen järjestys. Olette tottuneet siihen, on kyse sitten pomosta tai alaisista, jotka tekevät työtä teille, on kyse sitten rikkaista ja köyhistä. Liikenne on hierarkkista. Kaikki on. Tapa jolla ruokaa kasvatetaan, kaikki on hierarkioissa, tavallaan laskevassa järjestyksessä ja suhteellisen vertikaalia. Toisin sanoen, ei ole paljon vaihtelua tuon hierarkkisen pylvään ulkopuolelle.

Se kaikki on menossa pois, ja se pelottaa teitä, ja se pelottaa monia ihmisiä planeetalla. He melkein tarvitsevat tuota hierarkiaa. Heille tarvitsee kertoa, mihin he sopivat tuossa järjestyksessä. Se on menossa pois nopeasti.

Teknologia on yksi suuri syy, koska teknologia periaatteessa demokratisoi, oudolla tavalla, maailmaa ja myös tasapainottaa yltäkyläisyystilannetta. Teillä on jonkin aikaa edelleen "pohjamiljardinne", ne jotka ovat hierarkian alaosa, koska he valitsevat olla siellä. Ei siksi, että he ovat piruparkoja, vaan koska he valitsevat olla siellä. He ovat usein niitä, jotka tulevat ensimmäisiin elämiinsä planeetalla, ja he pysyvät siinä, mihin on viitattu pohjamiljardina, maailman köyhinä. Älkää säälikö heitä. Antakaa heille mahdollisuus, todellakin, mutta sitten se riippuu heistä.

Olette tottuneet hierarkiaan, ja muilla kuin tuolla pohjamiljardilla se muuttuu nopeasti. Oma hierarkianne muuttuu. Solunne, molekyylinne, DNA:nne ja kaikki muu on organisoitu kehossanne niin, että kaikki kulkee sen läpi, jota kutsumme anayatroniksi, joka on kehon kommunikointiverkosto. Se muuttuu, ja luultavasti tunnette sen. Luultavasti tunnette sen kehossanne. Lindan pinossa on paljon kysymyksiä kehosta, koska se muuttuu. Se luopuu hierarkiasta.

Havaitsette, että sitä tapahtuu myös yhteiskunnassa, yrityksissä, instituutioissa ja lopulta myös hallituksessa, ja se on radikaali kvanttimuutos. Ihmiset sekoavat siitä. Heillä täytyy olla hierarkkinen pylväänsä. Siis, se muuttuu.

* Ulkopuolinen/ulkoinen

Toinen asia joka on muuttumassa hyvin monilla teistä – ja tämä liittyy kaikkiin kysymyksiin – on, että maailmanne on ollut ulkoistettu niin kauan, kuin voitte muistaa. Kirjoittaisitko "ulkopuolinen". Kaiken perspektiivi on siinä, mitä on ulkopuolella, ja joskus on epätoivoista yritystä löytää, mitä on sisällä, mutta siihenkin viitataan aina sillä, mitä on ulkopuolella. Se mitä tunnette itsestänne, perustuu suurelta osin havaintoonne siitä, mitä ihmiset tuntevat teistä. Jos kaikki rakastavat teitä, niin voitte rakastaa itseänne. Mutta jos kukaan ei rakasta teitä, on vaikeaa rakastaa itseänne, koska tuo perspektiivi on ulkoistettu.

Katsotte maailmaa ympärillänne ja näette sen ulkoisena – vaikka se tulee teidän silmistänne ja reseptoreistänne – eikä se ole. Se on vaikea saada läpi joillakin shaumbroilla, koska intätte, että se on tuolla ulkona. Ja sanon teille: sallikaa tuon perspektiivin muuttua, koska se *kaikki* tulee täältä (osoittaen rintaa). Se *kaikki* on teidän energiaanne. Silloinkin kun kyse on muista ihmisistä, se on teidän havaintonne heistä. He eivät todellisuudessa ole teidän energiassanne. Havaitsette heidät

siinä. Se on tavallaan kuin virtuaalimaailma. He eivät oikeasti ole siinä. Havaitsette heidät siinä, mutta he ovat itse asiassa teidän energianne ulkopuolella. He voivat vaikuttaa – te *annatte* heidän vaikuttaa – energianne ja havaintoonne, mutta se kaikki on oikeasti sisäistä.

Ihmisiltä vie yleisesti ottaen pitkän, pitkän aikaa selvittää tämä, mutta itse asiassa kvanttifysiikka löytää sen ensin, ja sitten perimmiltään sitä käytetään psykologiassa sanoen: "Olet ollut ulkopuolisessa ikuisesti. Mene sisäiseen." Kaikki mitä havaitsette, tulee teistä. Jokainen vastaus on teissä, mutta haluatte uskoa, että se on tuolla jossain. Kaikki mitä tarvitsette, kaikki yltäkylläisyys mitä tarvitsette, on täällä (osoittaen taas rintaa), ja se on todella, todella, *todella* yksinkertaista, mutta haluatte jatkaa kamppailemista ja teeskentelemistä, että se on tuolla jossain tai joku estää sen teiltä.

Se on hyvin yksinkertaista, koska kaikki on siinä. Mutta hitto, kun tuon käsityksen yli on vaikea päästä, erityisesti kun teihin on periaatteessa aivopesty ja hypnotisoitu, että kaikki mitä tarvitsette, on tuolla jossain. Väitän, että *ei mikään* mitä tarvitsette – ei mikään, rakkaus tai seksi mukaan luettuna – olet tuolla jossain (Linda päristelee huuliaan). Ei mikään.

LINDA: Yäk!

ADAMUS: No, itse asiassa kun sitä ajattelee, niin te rakastelette jonkun kanssa, ja tavallaan te ette rakastele. Se on tavallaan kuin ... Ja käytän esimerkkinä virtuaalitodellisuutta, koska siitä on tulossa todella iso asia. Myös Cauldre ja Linda ostivat juuri noita virtuaalitodellisuus ... mitä ne nyt olivatkaan. Mutta kuvitelkaa hetki, että rakastelette jonkun kanssa – enkä nyt havainnollista tätä (vähän kikatusta). Olin nolostuttamassa rakkaan Lindan.

Rakastelette jonkun kanssa ... Ja uudet osallistujat jotka kuuntelevat, sanovat nyt: "Juuri niin! Pidän tästä ryhmästä!" (Lisää naureskelua) Kysymykseni on: rakasteletteko te oikeasti? Ettekö te oikeasti rakastele itsenne kanssa? Ettekö te oikeasti vain ... koska häntä ei ole todellisuudessa ulkoistettu. Hän on teidän energianne ulkopuolella. Rakastelette vain oman energianne kanssa. Eikö tämä pilaa muutaman yön monilla teistä (Adamus naureskelee)? Mutta se on totta, ja alatte oivaltaa ... Se on itse asiassa todella hyvä esimerkki. Rakastelu ... (Linda yrittää saada hänen huomionsa) Mitä?

LINDA: Etkö pysty keksimään parempaa esimerkkiä?

ADAMUS: En. Minusta se oli mahtavan miellyttävä, Minusta se oli todella hyvä. Rakastelette jonkun kanssa, ja se kaikki on havainto, mutta olette oikeasti edelleen vain omassa energiassanne. Kuvitelkaa nyt sen seuraamukset ihmispsykeen, kun aletaan ymmärtää, ettei voi syyttää jotain ulkopuolella ja tuntee, että koko maailma käy kimppuun. On itse asiassa melko pelottavaa, kun oivaltaa: "Tämä kaikki on minun. Kaikki minun."

Se herättää paljon kysymyksiä. Voin kuulla jo kysymyksiä tulevan. Ei, se ei ole feikkiä tai kuvittelua – käsittääkää vain, että se on teidän energiakentässänne. On toinen sieluolento, joka tavallaan osallistuu, mutta ei teidän *energiakentässänne*. Hän on omassaan ja hänellä on oma kokemuksensa siitä, millaista on rakastella. Se on kiehtovaa, kun todella ymmärrätte.

Siis ulkoistaminen menee pois. Kaikesta alkaa tulla sisäistä. Alatte oivaltaa, että kaikki on teidän havaintoanne ja siksi voitte luoda uudelleen sen, mitä haluatte, helposti ja sujuvasti. Ja muuten, se on avain pysymiseen tällä planeetalla Oivaltamisen jälkeen.

* Paikallinen

Yksi asia joka muuttuu hyvin, hyvin nopeasti teillä ja ihmisillä yleisesti, on paikallinen. Paikallinen. Kirjoittaisitko sen, kiitos?

Ihmiskunnan historiassa – sanon Atlantiksen jälkeisen ihmiskunnan – Atlantiksen jälkeisen ihmiskunnan historiassa kaikki on paikallista. Olen puhunut siitä aiemmin. Useimmat ihmiset pysyvät elämästä toiseen noin 50 mailin säteellä tai lähempänä sitä, missä heillä oli edellinen elämä, ja saman perheen/suvun kanssa, joka heillä oli. Jos on jokin syy ylösnoista, niin se on juuri siinä (vähän naureskelua). Päästä ulos siitä. Ja se on fakta. Joissain new age -piireissä on se väärinkäsitys, että teillä on elämiä ympäri maailmaa monien eri ihmisten kanssa. Ei. Teillä ei oikeasti ole. Teillä luultavasti enemmän kuin kenelläkään, mutta pysytte tuossa samassa kulttuurissa ja samassa perheessä elämästä toiseen. Se on tavallaan surullista.

Se muuttuu nopeasti, nopeasti, koska nyt pelkästään internet tekee kaikesta globaalia. Matkustaminen – näen planeetalla joitain uusia mahdollisuuksia matkustukseen liittyen. Olette tottuneet siihen, mitä kutsun aina metallihevoseksi, rautahevoseksi (auto). Siitä tulee hyvin pian vanhanaikainen eikä sitä korvata ainoastaan akkuversiolla, vaan lentävällä aluksella. Voitte kuvitella liikenneuhkat siinä. Lentävä alus, ja mitä muita asioita teillä on – magneettisilmukat ja vastaavat asiat.

Matkustaminen muuttuu hyvin nopeasti tällä hetkellä, siihen pisteen – tarkoitan, ettei tämä ole vain science fictionia, vaan kehitetään parhaillaan teknologiaa, joka on täällä noin kahdeksan vuoden kuluttua – että voitte matkustaa, sanotaan vaikka New Yorkista Los Angelesiin noin 40 minuutissa. Se räjäyttää paikallisuuden, jota on ollut planeetalla ikuisesti. Se räjäyttää sen pois. On edelleen niitä, jotka ovat talvihorroksessa, jotka eivät halua mennä minnekään ja jotka haluavat vain pysyä kotona ja pelata kai internetissä, mutta periaatteessa rikomme joitain vanhoja toimintamalleja.

* Lineaarinen

Ja sitten on yksi asia, iso asia – lineaarinen. Lineaarinen. Se liittyy tavallaan hierarkkiseen, kaikesta järjestyksessä. Aika on lineaarista, tai niin ihmiset uskovat. Se ei ole. Se ei ole. Yksi jännittävimmistä asioista edessä olevassa työssä on, kun oivallatte, miten tulevaisuus on aina tullut vierailemaan luonanne, ja te menette tulevaisuuteen usein unitilassanne. Mutta sitten on tuo raja, joka estää mieltä oivaltamasta sitä, ja kaikki pysyy lineaarisena, etenee sillä tavalla. Se muuttuu nopeasti, erityisesti teknologian myötä. Ei voi olla enää lineaarista. Ihmiset ovat hyvin yksyksissä, kun asiat lähtevät lineaariselta polulta. Siitä syystä sanoin ProGnostissa, että on kohtalainen määrä itsemurhia. He eivät vain pysty käsittelemään sitä, tuota nopeaa muutosta.

Teille shaumbroille ja teille uusille jotka katselette, me menemme lineaarisesta *ja*-tilaan. *Ja*. Nimittäin ihmismieli ajattelee lineaarisesti. Jos menette janaa pitkin tällä tavalla ja sitten sanotte: "No, lähdetään pois lineaariselta janalta", niin piirretään vain uusi jana. Se on vähän erilainen, kenties siinä on vähän erilainen kaltevuus, mutta se on vain uusi lineaarinen jana. Me menemme tämän yli siihen, mitä kutsun *ja*-tilaksi.

Olen puhunut viime aikoina paljon sallimisesta, koska tavallaan hiivimme tuohon *ja*-tilaan. Pääsemme siihen ja puhumme enemmän ja enemmän siitä, mutta voitte olla ihminen *ja* voitte olla täysin valo-olento samanaikaisesti. Teidän ei tarvitse olla jompikumpi. Voitte olla maskuliininen ja voitte olla feminiininen samanaikaisesti. Se on *ja*-tila.

Voitte olla, mitä tahansa haluatte. Voitte olla muusikko *ja* insinööri samanaikaisesti. Voitte olla ihminen ja mestari. Teillä voi olla päiviä, jolloin olette enemmän ihminen, jolla on enemmän valituksia ja särkyjä ja kipuja ja pieruja, tai päiviä jolloin olette todella mestari, jolloin olette vain puistonpenkillä, ja päiviä jolloin olette ehdottomasti kumpikin. Silloin homma tulee hauskaksi, kun ette ole vain tuo tylsä lineaarinen enää. Olette kaikkea sitä. Olette moni- – en pidä kovasti tuosta sanasta, mutta monitodellisuus, ei moniulotteinen – ja olette tietoinen siitä, ja tavallaan sanotte: "Olen tänään niin *ja*. Tarkoitan, että olen täällä ja olen tuolla. Olen täysin unessa ja olen täysin hereillä. Olen mestari ja olen idiootti." (Vähän kikatusta) (Suom. huom. kyseinen idiootti-sana merkitsee myös penistä) Kaikkea samanaikaisesti. Siihen olemme menossa.

Nämä ovat niitä asioita, jotka revitään hajalle tällä hetkellä teillä kaikilla. Se on oikeasti hyvin paljon siitä, mitä me teemme täällä, ja perimmiltään ihmiskunta. Ja tästä missä asiat ovat tällä hetkellä, tulee myös erittäin kiva akronyymi/kirjainsana (yleisö sanoo "ai joo!", kun he oivaltavat, että sanojen ensimmäisistä kirjaimista muodostuu "hell" (helveti)). Teiltä vei näin kauan huomata se. Ja minun täytyi sanoa se!

Kysymyksiä ja vastauksia

Siis monet kysymykset joita meillä on tänään, liittyvät tähän. Minä olen valmiina kysymyksiin ja vastauksiin. Rakas Linda, oletko sinä valmiina?

LINDA: Joo!

ADAMUS: Okei. Ja sinun ehkä kannattaa ... Ai, voitte laittaa sen näytölle. Hyvä. Vedetäänpä syvään henkeä yhdessä, kun Linda sukeltaa työhönsä.

LINDA: Okei, siis on valtava määrä kysymyksiä. Pääsemme läpi vain niistä, mistä pääsemme, ja Adamus, toivon, että teet hyvää työtä (nauria, kun Adamus väentelee naamaa).

ADAMUS: Ja (Adamus naureskelee).

LINDA: Okei.

ADAMUS: Hyvä. Aloitetaan.

KYSYMYS 1: Olet puhunut vastustamattomasta intohimosta, joka odottaa meitä, mutta useammin mestarin istumisesta vain puistonpenkillä. Palaako intohimo elämäämme ennen Oivaltamista ja/tai sen jälkeen? Kun on tyhjentyneet purkamisprosessissa ja sen osana katkaissut esi-isäperheen karmasiteet, irtisanoutunut hyväpalkkaisesta työpaikasta, tilanne on tasaantunut, on kohdannut psyykkisen sairaalan Kuthumin tapaan, törmännyt nollapisteeseen ja nyt vain on uudessa samanlaisessa työpaikassa, joka minulle tuli vähemmän rahan kera, ja tuntee vähän tai ei yhtään kiinnostusta, puhumattakaan intohimoa, on vaikeaa nähdä syyni kaikkeen tähän ja täällä olemiseen. Tunnenko koskaan enää oikeasti intohimoa? Ja jos tunnen, voitko kertoa, mistä se tulee – "minä olen" -olemuksesta? – ja miltä se näyttää ja tuntuu?

ADAMUS: Tosiaankin. Kiitos. Kiitos (joku huutaa "joo! ja vähän taputuksia). Luulen, että tämä summaa kaikki kysymykset (nauria).

Intohimo. Olette tottuneet ihmisintohimoon, joka antoi teille syyn nousta ylös aamulla ja päästä päivän loppuun. Noissa intohimoissa ei ole mitään vikaa, ja se on voinut olla urheilu, luovuus, bisnes, toisten auttaminen tai mitä tahansa. Ilmiselvästi ne ovat poissa. Ja sitten käynte läpi tuon pitkän intohimottoman jakson. Luulen, että todellisuudessa vaikein osa menemisessä heräämisestä mestaruuteen on intohimon kadottaminen. Ette vain halua olla täällä enää. Mikään ei oikeastaan innosta teitä – tässä palataan videoon, jonka näytitte tuosta toukasta kotelossa.

Intohimo ei ole nyt ihmisintohimoa. Se on – paremman sanan puutteessa – sieluintohimoa. Se on olemista. Näen joidenkin ihmisten jo buuaavan sitä: "Se ei ole intohimoa!" Itse asiassa pelkästään tuon Itsen, energian ja tietoisuuden syöksen tunteminen – siitä tulee valtava intohimo.

Katsotaanpa sitä toisella tavalla. Käytitte koko elämänne tehden työtä, kärsien ja ollen orja energian vuoksi, ja löysitte siinä joitain intohimoja, joita minä en oikeastaan kutsu intohimoksi. Yhtäkkiä oivallatte, että olette maagikko, olette Merlin ja energia toimii hyväksenne. Sitä tulee tuo intohimo: "Mitä haluan nyt tuon energian tekevän? Miten se reagoi tietoisuuteeni? Ei mieleen, ei

tavoitteisiin." Olemme tavoitteettomia tässä. Ne ovat hyvin vanhaa ihmistä. "Miten valoni" – paremman sanan puutteessa – "tietoisuuteni innostaa ja stimuloi energiaani?"

Mutta jos te ette ajattele, että se on teidän energiaanne ja jos ajattelette, että se on ulkopuolista ja tuolla jossain, niin olette jo tavallaan hävinneet. Vasta sitten kun oivallatte: "Tämä on minun energiaani, ja minun valoni ja minun ehdoton rakkauteni" – sanat ovat tavallaan vaikeita tässä – "elämää kohtaan innostaa tuota energiaa." Mutta teissä on vielä monia, jotka yrittävät olla mentaalisia energian osalta. Yritätte ajatella: "Ja tässä on minun tavoitteeni. Tämän minä haluan." Pääskää yli siitä. Luopukaa siitä. Se on vanhaa. Se on kuin toukka, joka yrittää mennä takaisin, – juuri kun se on ilmestymässä esiin perhosena, se yrittää palata takaisin toukaksi.

Intohimo on energian antamista palvella teitä. Piste. Mutta älkää ajatelko sitä, tuntekaa se. Älkää yrittäkö organisoida sitä mielenne hierarkiassa. Se hajoaa eikä se toimi, ja sitten masennutte todella ja esitätte tällaisia kysymyksiä (muutama naurahdus).

Alkakaa tuntea – en tiedä, miten haluatte kutsua sitä – mutta alkakaa tuntea oma Itsenne, olemuksenne, Itsenne, ja katsokaa, miten energia alkaa muuttua. Ei toisissa ihmisissä. Älkää alkako siitä, miten muutatte toisia ihmisiä. Siinä törmäätte vaikeuksiin. Alkakaa tuntea, miten energia ympärillänne muuttuu. Ja joskus se ei ole lainkaan, mitä luulette. Joskus se räjäyttää tietokoneenne, ja sanotte: "No, se hiton Adamus on velkaa minulle tietokoneen, koska katso, mitä tapahtui". Mutta silloin oivallatte: "Ai jaa, olin vain kaikkea, mitä olen. Katso, mitä se sai aikaan! Vau, vaikutan energiaan. Sallin nyt energian palvella minua."

Intohimo on vaikea pala, ja voin sanoa, että älkää yrittäkö herättää henkiin vanhaa ihmisintohimoa. Todellinen intohimo on olla mestari ja antaa energian palvella teitä. Se on hyvin hauskaa ja se on hyvin yksinkertaista, joillekin meistä. Kyllä. Minä tarvitsen lisää kahvia, isomman mukin ja vähän lämpimämpää kuin tämä.

KERRI: (huutaen keittiöstä) Okei! (Naurua)

SART: Kerri hoitaa homman!

ADAMUS: Ja se oli minun esimerkkini energian antamisesta palvella minua. Se oli! Nimittäin se on intohimo. Haluan vain juoda kahvia, mutta minulla ei tarvitse olla syytä. Se on vain "minä olen". Ja mitä kuulette nyt toisesta huoneesta? Kahvimylly on käynnissä, ja rakas kaunis Kerri sanoo: "Ymmärsin, pomo!"

LINDA: Pomo? (Adamus naureskelee)

ADAMUS: Hän kutsuu minua pomoksi. Tarkoitan, että hellyttävällä tavalla. Joo. Nimittäin Kerri ja minä olemme tunteneet pitkän aikaa. Eikö?

KERRI: (huutaen taas keittiöstä) Kyllä!! (Lisää naurua)

ADAMUS: Okei. Seuraava kysymys, kiitos.

KYSYMYYS 2: Mitä merkitsee olla oivaltanut? Miten voin tietää, että oivallan, että olen oivaltanut? Anna minulle käytännön esimerkkejä, kiitos.

ADAMUS: Hyvä kysymys, jonon ei oikeastaan aio vastata (vähän naureskelua). En, ja syy on yksinkertainen.

LINDA: Järkyttävää!

ADAMUS: En halua määritellä sitä teille. Voi kertoa joitain asioita siitä, mutta en halua määritellä sitä. Minun iloni on se, kun alatte tulla esiin. Ettekä perustuen siihen, mitä olen sanonut, koska muuten saatte päähänne, että sen täytyy olla tietynlaista. Alatte tulla esiin. Tuskin maltan odottaa. Kenties minun täytyy keksiä jonkin tapa saada jonkinlainen nauhuri viereenne silloin, kun tämä tapahtuu, kuin video tai jokin, koska tavallisin reaktio siihen tulee olemaan: "Herran pieksut!!" Ja te vain tavallaan sanotte: "Ai jaa! Minä tajuan sen!!" Ja minä tavallaan: "Joo, olen yrittänyt kertoa teille." (Muutama naurahdus)

Ja sitten sanotte: "Adamus!" – huudatte ja menette sosiaaliseen mediaanne – "Se on niin yksinkertaista! Olemme tehneet siitä niin vaikeaa koko ajan." Ja minä sanon: "Tiedän."

Ja te sanotte: "Minun täytyi vain sallia! Ennen ajattelin, että sallin. Nyt vain sallin." Yhtäkkiä Oivaltaminen – jos halutaan antaa tavallaan oppikirjamääritelmä siitä, niin kaikki on silloin integroitu. Ei ole sisäistä taistelua, koska olette aina taistellut vain omaa energiaanne vastaan, eikä siinä ole mitään tolkkua.

LINDA: Voi pojat. Vastasit juuri noin puoleen kysymyksistä (vähän naureskelua).

ADAMUS: No, heitä ne pois! Juhiltaan (Adamus naureskelee).

Se on täydellistä integroitumista. Se on kaikkien aspektienne, entisten elämienne, tulevien elämienne integroimista. Ne kaikki integroituvat. Integrointi merkitsee, että te ette ole enää jakautunut talo. Te ette enää taistele itsenne kanssa. Oivallatte, että olette taistelleet tuulimyllyjä vastaan pitkän aikaa. Miksi? Se on hauskaa vähän aikaa, mutta ei tuhat elämää. Siirrytään eteenpäin.

Oivallatte, ettei ole mitään taisteltavaa. Ei ole mitään pelättävää. Ei ole mitään pelättävää, ja se on vaikea pala, koska tiedän, että te kaikki pelkäätte. Nimittäin mitä te pelkäätte eniten, mikä on yksi suurimmista peloista? Järkenne menettäminen. Järkenne, alustanne, mielenne hierarkian menettäminen. Pelkäätte menettävänne sen, joten sipsuttelette Oivaltamiseen, ja sitten te ihmettelette, miksi se kestää niin pitkään. Ja minä ihmettelen, miksi se kestää niin pitkään.

Teille uusille osallistujille, pidän pienestä kiusoittelusta. En ole oikeasti loukkaava. Yksi teistä juuri sanoi ... Ei, itse asiassa kukaan täällä ei pidä minua loukkaavana? (Yleisö vastaa sekä "kyllä" että "ei", ja vähän naurua) Olen iloinen, ettei sitä nauhoitettu (Linda nauraa). Ei, vaan meillä on eräs tapa. Kun kommunikoimme, meillä on eräs tapa. Ärsytän ja suututan tarkoituksella tekemään asioista hauskeempia, saamaan teidät pois omahyväisyydestä.

Siis, missä olimmekaan? Ai niin, puhuin taas mahtipontisesti.

Siis Oivaltaminen on täydellistä integroitumista. Ei taistelua. Ei mitään taistelua jäljellä. Se on loppuunsaattamista. Teillä on ollut noin tuhat elämää tällä planeetalla. Miten olisi, että olette valmiita nyt? Siirrytään eteenpäin. Se on loppuunsaattamista. Teissä on edelleen joitain, jotka tavallaan: "No, haluan jättää avoimeksi vaihtoehdon tulla takaisin uudessa elämässä." Okei, mutta miksi ... (Kerri tulee kahvin kanssa)

LINDA: Oho! Iso muki, kaveri. Vau!

KERRI: Isolle pomolle.

ADAMUS: Kiitos!

KERRI: Tuohon noin (hän osoittaa poskeaan, ja Adamus antaa pusun; yleisö nauraa)

ADAMUS: Moiskis! Myöhemmin. Ai niin, ottaisitko muuten ... Minulla on likainen täällä. Lasi!

LINDA: Ai jaa, puhumme sinun mukistasasi!

ADAMUS: Lasi! Kiitos. Ja joo, joskus liioittelemme täällä, mutta se on ok (lisää naureskelua).

Siis, se on loppuunsaattamista, viimeinen elämä planeetalla. Ja haluatte jättää avoimeksi tuon vaihtoehdon – riippuu teistä, haluatteko tehdä sen – mutta oivallatte, ettei oikeasti te ette halua jäädä. Tarkoitan, että se on tavallaan haaveilevaa, kenties myös runollista: "Voi, haluan tulla takaisin." Näitte avausvideonne, josta todella pidin. Ei pidä suurimmasta osasta juttuja täällä (Adamus naureskelee), mutta siitä minä pidin oikeasti. Musiikki ei ole minun tyylistäni enimmäkseen, mutta tämän päivän video oli hyvin ilmaiseva. Se on kuin, että olette nyt perhosmaassa. Haluatteko oikeasti palata takaisin kotelokylään? (Vähän naureskelua) En usko! Mutta yritätte jättää avoimeksi tuon vaihtoehdon – tehkää sitten niin, ihan sama.

Se on loppuunsaattamista. On viimeinen elämäni. Jos ette ole tuntenut sitä jo, niin on paljon tehtävää sen jälkeen, kun olette valmis täältä. Ei kärsimystyyppistä tekemistä, vaan luomista parhaimmillaan.

Muuten, tässä on intohimoa. Intohimo on luomista ilman mitään agendaa. Se on todellista luomista. Se ei ole kuin: "Luon uuden työpaikan. Luon rahaa. Luon mitä tahansa." Ei. Luominen on: "Minä luon. Allatone. Minä luon." Te ette tiedä, mitä te juuri loitte. Te ette välitä. Te voitte luoda. Se on tärkeä asia. Ja sitten sukellatte siihen ja katsotte, mitä helvettiä tuli luotua. Siitä tässä planeetassa on kyse. Tieteen tehtävänä on löytää: "Okei, mitä me loimme?" ja he analysoivat perinpohjin sen. "Se oli mageeta. Siirrytään nyt eteenpäin."

Siis minulle se olisi intohimo: "Minä luon." Laitatte sen tuonne ulkopuolelle omaan energiaanne, ei kenenkään muun energiaan. "Minä luon", ja sitten hyppäätte siihen. "Mitä minä loin?" Se on jännittävää. Nimittäin ennalta määrätty luominen ei ole oikeastaan luomista. Kun määrittelette sen ennalta: "Sen täytyy näyttää tältä. Minun täytyy luoda sillä tavalla. Minun täytyy luoda parempi ..." niin te ette luo. Te manipuloitte. Siinä on valtava ero. Todellinen luominen on: "Minä luon. Hypätään katsomaan siihen, mitä loin." Se on intohimoa.

Voi, emme saa käsiteltyä monia kysymyksiä, emmehän? Okei. Siis Oivaltaminen on loppuunsaattamista, integroimista, perimmiltään luomista, tietoista luomista ilman agendaa.

LINDA: Yksinkertainen kysymys.

ADAMUS: Minun ei olisi pitänyt vastata siihen yksinkertaisesti.

KYSYMYS 3: Voinko möhliä Oivaltamiseni?

ADAMUS: Haluatko?

LINDA: Se ei ole minun kysymykseni? Minä vain luen sen!

ADAMUS: Ja minä vain vastaan tuohon kysymykseen. Voitko möhliä Oivaltamisesi? Et. Et oikeasti voi.

LINDA: Kuulostit haluttomalta. Onko siihen syy?

ADAMUS: Ei. Oivaltaminen on luonnollista. Se kaikki tapahtuu – herääminen, Oivaltaminen – ja se on luonnollista. Olen aina huvittunut ja joskus masentunut siitä, että ihmiset luulevat, että he tavallaan tekevät Oivaltamisesensa, tavallaan opiskelevat todella kovasti tai meditoivat tuntikaupalla. Minulla ei ole mitään meditointia vastaan, mutta jos luulette pääsevänne Oivaltamiseen

meditoinnin avulla, niin laittakaa muovipussi päähänne ja sitokaa se. (Muutama naurahdus Lindan ilmeelle) Tehkää vähän hengittämistä, ja oivallatte, ettei se ole aitoa hengittämistä, se on vähän tukahduttavaa, ja se oli pointtini tässä, te omalaatuiset ihmiset (vähän kikatusta lisää).

Siis pointtina on ... Mikä tuo pointti olikaan? Mikä tuo pointti oli? Siis tosiasia on, että ... Möhlittekö oman Oivaltamisenne? Ette. Mutta voitte kulkea monia kiertoteitä ja teillä voi olla paljon häiriötekijöitä. Päädytte siihen, siitä ei ole epäilystäkään.

LINDA: No, se karsi noin puolet kysymyksistä.

ADAMUS: Joo (he naureskelevat). Pääsette siihen, mutta esitin shaumbroille kysymyksen – puhun nyt tulokkaille – olen kysynyt kauan sitten, miten haluatte päästä siihen. Nimittäin se on vääjäämätöntä. Olette itse asiassa jo ylösnoussut, oivaltanut – miten sitä kutsutaankin. Ette ole vain käynyt läpi sitä kokemusta, millaista oli päästä siihen. Olette siinä, mutta miten haluatte nyt täyttää tyhjät kohdat? Millaisen haluatte tarinajuonen olevan? Ja sen te *voitte* päättää. Tarkoitan, että älkää menkö yksityiskohtiin, mutta: "Haluan tehdä sen sujuvasti." "Haluan tehdä sen paljon kärsimyksen tai draaman kera." "Haluan tehdä sen hiljaisesti." Ja se *riippuu* teistä. Pääsette siihen – miten haluatte päästä siihen? Se kaikki on teidän energiaanne. Miten haluatte saada sen palvelemaan teitä? Ole hyvä.

LINDA: Tämä on hyvin edustava kysymys.

KYSYMYS 4: Yksi kompastuskiveni Oivaltamisessa on, että vaikka tuskin maltan odottaa Oivaltamistani, olen vähän huolissani sen läpikäymisestä ja sen lopputuloksesta minulle suhteissani. Adamus on usein sanonut, että yksin oleminen on hyvä asia, mutta monet meistä ovat sitoutuneissa suhteissa puolisoiden, lasten ja ystävien kanssa. Ilmestymmekö kotelosta esiin niin muuttuneena, että kaikki ne häviävät? Työnnämmekö nämä ihmiset lopulta pois elämästämme? Voisitteko antaa selkeyttä siitä, mitä voisi tapahtua jatkossa?

ADAMUS: Oivaltamisen yksi suurimmista häiriötekijöistä on suhteet, ja on aina tuo huoli. Joku tässä on sitoutuneessa suhteessa. No, pura sitoutuminen. Tarkoitan, että ... Mikä sitoutunut suhde on? Että teidän kummankin pitäisi sitoutua olemaan tuossa suhteessa, joka perustuu karmaan? Siis purkakaa sitoutuminen. Teillä on – ja tämä kuulostaa kovalta – yksi asia johon sitoutua tällä hetkellä: te itse. Se on siinä. Joitain suhteita lähtee, ja niiden todellakin pitäisi. Joitain suhteita tulee uutena. Millään siitä ei ole oikeasti merkitystä, koska sillä on merkitystä, mitä olette valinneet tässä elämässä.

Kutsun sitä itse asiassa ... Cauldre ... Minun täytyy heittää hänet ulos. Kutsuisin sitä todella heikoksi ja sääliittäväksi tekosyyksi sille, ettei saa omaa Oivaltamistaan, kun syytätte siitä suhteitanne. Minusta se on sääliittävä, koska satutatte tuota ihmistä enemmän, kuin mahdollisesti tiedätte. Olette suhteessa, ja te tavallaan: "No, en voi saada Oivaltamistani, koska minun täytyy huolehtia vanhemmistani, aviomiehestäni, lapsistani, koirastani", mitä ikinä se sattuu olemaan, kaikkea yllämainittua. Satutatte heitä. Lähetätte kirjaimellisesti sitä psyykkistä energiaa heille, että se on heidän vikansa, että te ette saavuta, mitä haluatte, että te ette saa, mitä haluatte. Se luo todella, todella huonon dynamiikan, ja se on halpa ja raukkamainen tekosyy.

Ja lisäksi en oikeasti ymmärrä sitä. Miksi suhde tulisi huonoksi, jos sallitte oman Oivaltamisenne? Eikö tuo ihminen, nuo ihmiset suhteissanne itse asiassa arvostaisi sitä, lopulta? Ettekö te jää tänne ollaksenne valo planeetalla? Ja eikö se oikeasti ala kotoa? Voi, varmasti on muutoksia, jotka he tuntevat, ja he yrittävät saada teidät pysymään entisenä. Mutta he tulevat takaisin luoksenne ja kiittävät. He ovat elämässänne tällä hetkellä syystä. Näin on luultavasti, koska toisaalta he antavat tavallaan tukimekanismin teille, ja toisaalta he haluavat olla teidän valossanne, kun tulette Oivaltamiseen.

Siis torun kaikkia teitä – *kaikkia* teitä – jotka käytätte periaatteessa jotain suhdetta viivyttämään Oivaltamistanne. Se on hyvin raukkamainen tekosyy. Ja tiedän, että nämä ovat kovia sanoja, mutta hyvin totuudenmukaisia sanoja, minun mielestäni. Sallikaa Oivaltamisenne ja katsokaa, mitä tapahtuu suhteissa. Päästäen ensinnäkin irti aionien karmataakoista. Se ei vaikuta vain tuohon yhteen ihmiseen, vaan se heijastuu koko esi-isälinjaanne, ja se heijastuu myös tulevaisuuteen. En sano, että jättäkää perheenne – sanon, että palvelkaa itseänne tällä hetkellä. Se ei ole itsekästä. Ja Cauldre muistuttaa minulle, että hän kirjoitti juuri artikkelin siitä. Palvelkaa itseänne tällä hetkellä. Se ei ole itsekästä.

En yksinkertaisesti halua kuulla, että kukaan teistä käyttää jotain suhdetta tekosyynä, kuten että rakastajanne on vihainen tai pettynyt, tai lapsenne eivät tiedä, mitä tekevät ilman teitä. Nuo ovat todella raukkamaisia syitä. Siis... uuuuh, tiedän. Uuuuh, huoneessa on nyt lämmintä (vähän naureskelua).

LINDA: Ei, ei. On paljon kysymyksiä, jotka liittyvät siihen ja samankaltaiseen asiaan. Seuraava siihen liittyvä kysymys olisi ...

KYSYMYS 5: Onko mahdollista tulla Oivaltamiseen kumppanin kanssa suhteessa?

ADAMUS: No, se riippuu määrittelytavasta. Oletteko te kaksi tavallaan rakkaussolmussa ja sanotte: "Teemme kumpikin sen samaan aikaan"? Täytyykö teidän kaikkien kolmen, rakkaat sisarukset, mennä siihen samaan aikaan? (Puhuen eturivin sisaruksille)

CHERYL: Voi, kyllä! (Adamus naureskelee)

ADAMUS: Ehdottomasti ei.

CHERYL: Miksi ei? Jotta voin nähdä, miten se tehdään.

ADAMUS: Vain yksi, okei. Työnnä toinen heistä siihen ja sitten näet, miten se toimii (vähän naureskelua).

LINDA: No, kysymykset joita sain, eivät antaneet ymmärtää, että he tekisivät sen yhdessä. Kyse oli enemmän siitä, onko se mahdollista tehdä jonkun kan- ... kun on jonkun kanssa.

ADAMUS: Jos on suhteessa?

LINDA: Joo.

ADAMUS: Ai, ehdottomasti.

LINDA: Ai jaa.

ADAMUS: Voi, ehdottomasti.

LINDA: Se on sitten tuo toinen osa.

ADAMUS: Voitteko olla suhteessa myös sellaisen kanssa, joka ei ole kiinnostunut kaikesta tästä? Ehdottomasti. Tietysti. Mutta teidän ei tarvitse mennä joka päivä rummuttamaan sitä hänelle. Teidän ei tarvitse antaa hänelle perinpohjaisia yksityiskohtia kaikesta, mitä käynte läpi, koska hän ei tavallaan halua kuulla sitä. Sallikaa sen vain tapahtua ja odottakaa hänen sanovan: "Mikä sinulla on? Olet yhtäkkiä mukava." (Naurua)

LINDA: Sekö on mittari?

ADAMUS: Joo, joo.

LINDA: Mielenkiintoista.

ADAMUS: (kysyen Lindalta) Kasvopaperia, paperinenäiliinaa? (Linda kurkottaa kätensä taakse ja ojentaa hänelle paperinenäiliinan) Siis, mutta joo ...

LINDA: Vedin sen tyynyn takaa, en oman ...

ADAMUS: Joo, kiitos (lisää naurua).

Mutta joo, sanoisin pari isoa tekosyytä siihen, että te ette saa Oivalentamistanne. Numero yksi, suhteet. On joitain, jotka ovat melko lähellä. Terveys on toinen tekosyy, joten mennäänpä terveyskysymyksiin.

LINDA: Ei, ei. Minulla on ensin pari muuta.

KYSYMYS 6: Mikä on Oivalentamisen ja ruumiillistuneen valaistumisen ero?

ADAMUS: No, Oivalentaminen – teidän ei tarvitse pysyä ruumiillistuneena. Voitte olla kuin tuo perhonen ja vain lentää pois, tulematta koskaan takaisin. Ruumiillistunut Oivalentaminen tai ruumiillistunut valaistuminen on tietoisien valinnan tekemistä jäädä planeetalle. Tämä – shaumbrat – on kirjaimellisesti ensimmäinen ryhmä koskaan, joka valitsee sen. Useimmat ylösnousseet mestarit ... Kun pidämme Avoimien ovien päivän, oivallatte, etteivät he jääneet, ja he kunnioittavat teitä. Sitä ei oteta kevyesti, sitä että te jäätte, ja siinä on vaikeita osia. Kuka tahansa voi olla oivalentanut – hyvin harvat jäävät ruumiillistuneena planeetalle. Hyvin, hyvin harvat.

LINDA: Yksityiskohtaisemmin sitten, mikä ero on Oivalentamisella ja valaistumisella?

ADAMUS: "Valaistuminen" on henkinen termi, enkä pidä siitä kovin paljon. "Oivalentaminen" on minun termini, ja rakastan sitä (vähän naureskelua).

LINDA: (naureskelleen) Aivan, tietysti!

ADAMUS: Valaistuminen nimittäin loihtii kuvan guruista ja huuhaa-tyyppisistä jutuista ja Jeeskuksesta ylösnousemassa kaikenlaisia valoja ympärillään, eikä se ole sellaista. Tarkoitan, ettei se oikeasti tapahdu sillä tavalla. Se on tavallaan iso myytti, ja sitten ihmiset eivät tajua sitä. Itse asiassa, rakastan katsella, kun uusia tulee Ylösnousseiden mestareiden klubille. He tavallaan sanovat: "Jesus! Ympärilläni ei ollut edes mitään liekkejä tai savupilviä tai suurta haloa." Ja minä tavallaan: "Ei." Ei, sitä ei ole, enimmäkseen.

Siis koko tuo käsitys valaistumisesta – henkinen valaistuminen, ja jos jää vuodeksi tai pariaksi, kuljeskelee "om-om-aten" ja on pyhempi – en tiedä, kuka sen keksi. Luultavasti kirkko, mutta en tiedä, kuka sen keksi, koska kuten olen sanonut aiemmin ja te tulette oivalentamaan, todellinen mestari, ruumiillistunut mestari, on suvaitsematon paskiainen. Hän ei kuljeskele om-om-aten". Hän kuljeskelee syljeskellen (vähän kikatusta), koska hän ei siedä, että kukaan muu yrittää manipuloida häntä. Hän ei vain siedä. Hän sanoo sen siinä paikassa. Hän ei tee tätä kiva-kiva-juttua ja sano: "Puhutaanpa siitä ja prosessoidaan sitä." Pthyl! "Lähde pois energiastani, nyt!" Ja itse asiassa tiedätkö, mikä on hassua? Ihmiset arvostavat sitä enemmän kuin kaikkea tuota hellittelyä ja tarpeiden ruokkimista ja imelää siirappia. He haluavat jonkun iskevän häntä suoraan naamaan (lyöden nyrkillä toiseen käteen). Sen vuoksi minä olen täällä (Adamus naureskelee). Se on täysin totta.

Valaistuminen on melkein kuin Hollywood-versio Oivaltamisesta, koska Hollywoodille olisi vaikeaa tehdä todellinen elokuva Oivaltamisesta. Se ei ole kovin hohdokasta, sitä on vaikea ilmaista, joten kaikki ovat tavallaan kiillottaneet tätä valaistumista. Voi jeesus, menkää vain – tarkoitan, ettei Jeesus (katsoen ylöspäin), vaan jeesus vain ... (vähän naureskelua) No, katso, mitä sinulle tapahtui! Menkää vain Sedonaan. Tarkoitan, että älkää viitsikö (lisää naureskelua).

Okei. Seuraava kysymys, Linda. Heitätkö niitä pois? (Linda laittaa pinostaan osan pöydälle)

LINDA: Ei, vaan tavallaan lajittelen ja "käynnistän uudelleen" sen perusteella, mitä sinä sanot. Olet vähän vaikea.

ADAMUS: Hänen lajittellessaan, Oivaltaminen on luonnollista. Se oikeasti on, ja te pääsette siihen. Se ei ole iso juttu. Ette voisi opiskella tietänne siihen, vaikka yrittäisitte. Ette voisi suunnitella sitä. Jos suunnittelette sitä, niin nuo suunnitelmat menevät mönkään. Te vain sallitte sen. Koette sen, millaista on mennä Oivaltamiseen. Ja teissä on osa, joka sanoo: "No, mitään ei tapahdu." Ai jaa! Ette uskoisi, mitä kaikkea teille tapahtuu. Ette vain näe sitä tällä hetkellä. Se on hämmästyttävää, mitä teille tapahtuu tällä hetkellä, joten hengitätte sitä sisään ja sallitte sen. Ette voi oikeasti möhliä sitä. Huomionne voi herpaantua, mutta ette voi perimmiltään möhliä sitä. Piste.

Kysymys?

KYSYMYS 7: Viime vuosi oli hyvin haastava minulle, kun kohtaamiseni lohikäärmeen kanssa ilmentyi rintasyöpänä. Se oli kuin kirous ja siunaus samanaikaisesti. Opin ja oivalsin hyvin monia asioita, ja nyt tiedän, että vain tämänkaltainen kokemus oli sopivin asia saamaan minut rikkomaan hyvin vanhat kaavat elämässäni. Olen valinnut Oivaltamisen tässä elämässä, ja nyt olen varma, että saan sen. Mutta samaan aikaan olen valinnut jäädä planeetalle ruumiillistuneena mestarina ainakin muutamaksi vuodeksi ja lopultakin elää elämää, jota en ole koskaan elänyt, Oivaltamisen elämää ihmiskehossa. Tiedän myös melkein kaiken, mitä olet sanonut Keahaksissa ja muissa erityismateriaaleissa sairauksista ja suhteestamme energiaan ja vapaaseen energiakehoon ...

ADAMUS: Hidasta (Linda lukee hyvin nopeasti).

KYSYMYS 7 (jatkuu): ... mikä auttoi minua paljon.

ADAMUS: Hiiidasta siinä.

KYSYMYS 7 (jatkuu): Mutta mieli tekee joskus temppuja minulle, ja siksi tarvitsen eräänlaista vahvistusta sinulta peilaamaan itseäni tässä suhteessa. Siis kysymykseni on ...

ADAMUS: Ai, hyvä.

KYSYMYS 7 (jatkuu): ... minusta tuntuu hyvältä tällä hetkellä ja kehoni tasapainottuu.

ADAMUS: Hyvä.

KYSYMYS 7 (jatkuu): Mutta pystynkö jäämään planeetalle ja elämään Oivaltamisen elämää?

ADAMUS: Kyllä.

LINDA: Ja oli useita kysymyksiä syövästä ja siitä, mitä se merkitsee. Monia.

ADAMUS: Joo, ja kun tulette Oivaltamiseen, hyvin monia asioita tapahtuu kehossa. Keho käy läpi valtavia muutoksia. Se lähtee pois vanhasta DNA-, solu- ja kromosomihierarkiastaan ja kaikesta vastaavasta. Se mitä kehossanne tapahtuu, on itse asiassa melko traumaattista. On hyvä asia,

että te ette oikeasti tiedä, mitä tapahtuu, jottei mielenne traumatisoidu, mutta käynte läpi paljon asioita. Orienteitte oman energianne uudelleen monilla, monilla, monilla eri tasoilla tällä hetkellä.

Jotkut teistä sairastuvat johonkin tautiin – syöpään. Se on pelottava, mutta se varmasti herättää teidät. Tarkoitan, että jotkut teistä saavat muita fyysisiä vaivoja, jotka aiheuttavat teille paljon sisäistä pohdiskelua. En suosittele tekemään sitä tällä tavalla, mutta jotkut teistä tekevät saadakseen oman huomionsa. Haluaisin nähdä tulevaisuudessa näillä uusilla, joita tulee, että he *eivät* mene sitä reittiä. Siinä on paljon kärsimystä.

Teille jotka olette siinä nyt, shaumbrat joilla on jokin fyysinen vaiva, on todella aika – (Adamus huokaisee) tiedän, että se kuulostaa vähän laimealta, koska niin Cauldre sanoo – sallia täydellinen luottamus itseenne ja myös kehoon, johon ette ole luottaneet melkein missään elämässä tällä planeetalla. Sillä on kyky korjata itsensä, ja jos se ei korjaa, teknologia tekee sen. Eikä teknologian käyttämisessä ole mitään väärää, tiettyyn pisteeseen saakka.

Menen tässä kovasti itseni edelle, mutta asetin siinä ansan itselleni. Siis ... (Adamus huokaisee taas) Olkaa kärsivällisiä hetki kanssani, meillä on tässä pieni sisäinen keskustelu.

LINDA: Kumpi voittaa?

ADAMUS: Minä. Minä voitin.

Keho käy läpi valtavia muutoksia tällä hetkellä, ja sillä on kyky parantaa tai uudistaa itsensä. Vaikka teillä olisi ollut hyvin, hyvin traumaattisia ja syviä fyysisiä tasapainottomuuksia, peli ei ole menetetty.

Kun ihmiskunta menee teknologiareittiään korvaamaan keho-osia ja lopulta menee geeniterapiaan tai nanoteknologiaan, me menemme vähän eri reittiä. Teillä on kyky luoda uudelleen fyysinen keho, mutta se on itse asiassa paljon parempi ja intiimimpi fyysinen keho kuin se, joka teillä on nyt. Se on jo kehomallissanne, mutta meidän täytyy käydä läpi paljon muutoksia päästäksemme siihen.

Tulee kohta, jolloin meillä on temppeli, eikä tuo temppeli saa aikaan parantumista, vaan se on ihmisille turvallinen paikka omaa parantumistaan varten. Ja "parantuminen" ei ole hyvä sana, Cauldre. Se on uudistumista. Se on astumista uuteen kehoon. Sen arkkitehtuuri on kirjaimellisesti valmis meidän puolellamme, ja se ilmentyy lopulta planeetallemme. Haluan korostaa, ettei temppeli saa sitä aikaan, vaan yksilö. Mutta luomme hyvin pyhän ja turvallisen tilan tuohon temppeliin. Ja se on paikka – ja kyllä, voitte tehdä sen kotiin, teidän ei tarvitse mennä tähän tiettyyn paikkaan – jonne menette ja teette vain sallimisen syvimpiä tasoja kehoon ja mieleen. Se kiihdyttää siirtymistä nykyisestä anayatronistanne ja fyysisen kehon nykyisestä hierarkiasta erityyppiseen terveempään biologiaan, mutta se on myös integroitu vapaaseen energiakehoon, jota kutsutaan valokehoksi. Siis se on tulossa, ja tiedän, että se herättää paljon kysymyksiä, eikä Cauldre halunnut puhua siitä, mutta me puhuimme.

Siis tämän kysymyksen ratkaiseva tekijä. Jos teillä on jonkinlainen fyysinen vaiva tällä hetkellä, sallikaa energianne tulla sisään – *teidän* energianne – ja löytää tapa selvittää se. Eikä teidän tarvitse valvoa tai ohjata sitä. Teidän täytyy vain sallia sen tapahtua. Joskus se vaikuttaa tulevan vähän pahemmaksi, ennen kuin se tulee paremmaksi, mutta se *puhdistuu*. Se puhdistuu ehdottomasti. Ja jälleen kerran, menen tavallaan itseni edelleen, mutta haluan puhua siitä.

Kun teistä tulee oivaltanut, useimmat teistä eivät tunne tarvetta lähteä kertomaan maailmalle siitä. Ette halua julkaista sitä sosiaalisessa mediassa tai kirjoittaa kirjoja siitä, miten hemmetin oivaltanut olette, ja mitään vastaavaa. Se on *hyvin* henkilökohtainen asia, hyvin syvä ja *hyvin*, hyvin henkilökohtainen, ja se on hauras jonkin aikaa. Ette halua kenenkään sotkevan sitä. Se on hyvin

...

LINDA: No, se karsi muutaman kysymyksen.

ADAMUS: ... hyvin hauras. Mutta tapahtuu niin, että joku huomaa: "Hetkinen. Eikö sinulla ollut jokin parantumaton syöpä viime vuonna? Ja olet edelleen maisemissa? Ja näytät hyvältä, näytät paremmalta kuin minä. Mikä siinä on takana?" Se on itse asiassa tavallaan mielenkiintoinen hyvä uutinen, mutta vähän pelottava myös, koska se saattaa vetää vääränlaista huomiota Crimson Circleen, koska on niitä, jotka haluavat vain parantua, ymmärtämättä sen ydinsyytä. On niitä, jotka haluavat Jeesuksen ihmeitä, mihin me emme mene. Nimittäin Jeesukselle ei tehnyt kovin hyvää kaikki nämä ihmeet. Siis tällaisia asioita käsittelemme, kun menemme eteenpäin tässä. Okei, hyvä.

LINDA: Okei, siis ...

KYSYMYS 8: Voitko antaa meille hyvin täsmällisiä esimerkkejä siitä, miten fyysinen kehomme muuttuu Oivaltamisen jälkeen?

ADAMUS: Ensinnäkin kyky selvittää tasapainottomuudet hyvin nopeasti. Tällä hetkellä niitä pidetään kehossa niin kauan, että ne muuttuvat sairauksiksi. Pysytte selvittämään tunneissa jonkin, mikä olisi ennen saattanut viedä vuosia, jos olisi selvinnyt lainkaan. Teillä on nopeasti reagoiva biologia, eli se reagoi välittömästi. Saatte ehkä flunssan tai vilustutte, ja se reagoi ja pääsee yli siitä hyvin, hyvin nopeasti.

Se selvittää paljon vanhoja esi-isien energiatukoksia, jotka aiheuttavat sairauksia, ettekä te tarvitse kahdeksaa tuntia – tai yhdeksää tuntia jollakin teistä – yhtäjaksoista unta. Muutama tunti, ja se on siinä. Kehostanne tulee hyvin, hyvin reagoiva ja vastustuskykyinen. Siis, parilla sanalla se olisi kai "nopeasti reagoiva".

LINDA: Okei.

ADAMUS: Koska tällä hetkellä kehonne ei ole kovin nopeasti reagoiva. Siltä vie esimerkiksi ikuisuuden parantaa haava. Tarkoitan, että sen ei pitäisi viedä kahta viikkoa. Nimittäin jos saatte viillon käsivarteenne, sen parantumisen ei pitäisi kestää kahta viikkoa. Sen pitäisi tapahtua tunneissa, ja siihen olette menossa kehonne kanssa.

LINDA: Okei, tässä on toinen versio tuosta kysymyksestä.

KYSYMYS 9: Kaikkien niiden puolesta joilla on jonkinlaista kipua tai sairautta, onko sopivaa sanoa, että kun ruumiillistaa Oivaltamisensa, tämäntyyppiset jutut lähtevät luonnostaan pois, ilman että niiden eteen tarvitsee tehdä työtä? Olen huomannut haastavaksi sallia, kun kehossa on jatkuvaa kipua. Ehkä voit puhua vähän tämän irtipääsemisestä ...

ADAMUS: Se on parasta aikaa sallia, kun kehossanne on kipua, koska siinä on kipua. Olisin yllättynyt, jos ei olisi, koska käynte läpi niin paljon joka tasolla, mutta erityisesti pääsette eroon vanhasta DNA:sta ja myös siitä tavasta, jolla kaikki neuronit yhdistyvät energiaanne. Nimittäin neuronit ovat vain tapa yhdistyä omaan energiakenttäänne. Ne ovat niitä, jotka yhdistyvät valoon, ja ne kaikki muuttuvat. Jos te ette olisi tietoinen kaikesta, mitä kehossa tapahtuu, olisin hyvin yllättynyt tällä hetkellä. Olen itse asiassa hyvin yllättynyt, ettei tilanne ole pahempi jollakin teistä, koska tapahtuu *valtavaa* vaihtumista. Olen varma, että on paljon kysymyksiä kivusta.

LINDA: Voi, kyllä!

ADAMUS: Se on parasta aikaa sallia. Kehossanne on kipuja, ja sanotte tavallaan: "Voi, en voi sallia! Minulla on liian paljon kipuja." Ei. Sallikaa tienne suoraan sen läpi. Sallikaa tuo kipu. Se on olemassa syystä. Periaatteessa kaikki neuronit ... Nimittäin todellisuudessa ei ole sellaista asiaa

kuin kipu, se on kaikki mielessä. Se on aivojen ... (Linda huokaisee raskaasti) Se on ... No, on kipuja, mutta ... (muutama naurahdus)

Se kaikki on mielessä. Neuronit lähettävät pieniä signaalejaan, ja te sallitte sen kaiken läpi, ja tämä kertoo myös noille neuroneille, etteivät ne ole enää tervetulleita sillä vanhalla tavalla, jolla ne palvelivat teitä. Sallitte itsenne suoraan kivun läpi. Se on mahtava tapa todella ymmärtää sallimista.

Ette vastusta sitä. Ette työnnä sitä pois, kuin: "Voi jessus! Kehooni sattuu." Ja tiedän, että jotkut teistä ovat kuin: "Joinain päivinä sattuu *niin* kovasti, etten pystyisi edes tekemään sitä." Tehkää se. Sallikaa vain tienne siitä läpi. Ja sitten oivallatte ensinnäkin, ettei se ollut todellista. Tarkoitin, että se tuntui todelliselta, mutta fyysinen kipu ei ollut todellista. Se oli tavallaan aivoissa keksittyä, eikä oikeasti ollut kipua.

Ja sitten oivallatte, että okei, kehonne käy läpi valtavia prosesseja tällä hetkellä, ja kenties teidän pitäisi vain tiedostaa, että otatte aina silloin tällöin kunnon pitkän kylvyn. Aina silloin tällöin hidastatte vähän. Aina silloin tällöin muutatte, mitä syötte. Hyvin monet teistä noudattavat edelleen ruokavaliotaan. Joo-o. Siellä minne olemme menossa, teidän ei kannata tehdä sitä, koska kehonne vaatii erilaisia asioita eri päivinä, joten päästäkää niistä irti.

Luottakaa itseenne ja sallikaa kehonne tällä hetkellä. Se käy läpi valtavia asioita. Mutta sitten oivallatte tulevanne kohtaan, jossa saatte syvän haavan ihoonne tai käsivarteenne tai jalkaanne tai mikä se sattuukin olemaan, ja vain tuntien kuluessa se on parantunut. Siinä saattaa olla sitten vielä pieni punainen jälki, mutta te ette ole enää myöskään sellainen, kuin olitte aiemmin.

Tästä syystä te jäätte tälle planeetalle, tuomaan noita uusia asioita. Ne kuulostavat kenties vähän kaukaa haetuilta? Ei lainkaan. Tällainen kehonne on luonnostaan. Sen on luonnotonta olla siinä tilassa, jossa se on tällä hetkellä. Okei, minusta tulee vähän intohimoinen. Anna palaa. Seuraava kysymys.

LINDA: Tiedän nyt, miksi panet minut lukemaan näitä kysymyksiä sen sijaan, että pyydät niitä yleisöltä.

ADAMUS: Miksi?

LINDA: On joitain ihmisiä, jotka huutaisivat tällä hetkellä, joilla on todella, todella kovia kipuja, mikä ...

ADAMUS: Pääskää yli siitä! (Linda haukkoo henkeään, ja yleisö sanoo "ouuu!") Kyllä, oikeasti. Kyllä. Tai okei, pysykää siinä (vähän naureskelua). Pysykää siinä, jos haluatte, tai pääskää yli siitä, eli sallikaa suoraan sen läpi. Nimittäin se on itse asiassa ... Teillä on tätä kipua, ja on suurta stimulointia, on suurta taistelua sisällänne ja teette paljon "miksi minä" ja "minä raukka" ja "minusta on tulossa vanha" ja kaikkea vastaavaa. Sitten vedätte syvään henkeä ja sallitte suoraan kipuun, suoraan siihen. Eikä se näytä ...

LINDA: Toimiiko se, kun on selkäkipua?

ADAMUS: Kyllä.

LINDA: Oikeasti?

ADAMUS: Ehdottomasti paras asia.

LINDA: Oikeasti?

ADAMUS: Se ehdottomasti ...

LINDA: Okei, kiitos.

ADAMUS: ... selvittää sen. Joko se tai leikkaus, ja silloin kun teidät leikataan tai menette kaikenlaisiin terapioihin ja vastaavaa, annatte vain tunnustusta tuolle kivulle ja tuolle jumiutuneelle energialle. Ja sitten joudutte kaikkiin näihin ongelmiin: "minä raukka" ja "mitä tapahtuu?" ja "nyt minulla on selkäongelmia" ja kaikkea muuta. Sallitte suoraan siihen. Menette suoraan sen keskelle, ja se sattuu ihan helvetisti ja tavallaan sanotte: "Voi, en voi sallia enää!" Silloin vedätte syvään henkeä ja sallitte, tulette sen toiselle puolelle ja yhtäkkiä oivallatte, että teillä oli paljon jumiutunutta energiaa siinä ja muissa paikoissa, ja nyt se kaikki liikkuu taas, kaikki paranee. Menette kiropraktikoille, menette terapeuteille, voisitte ottaa lääkkeitä tai teidät leikataan, mutta ydinongelma on edelleen olemassa – jumiutunut energia, tukkeutunut energia ja vanhat ihmiskäsitykset biologiasta.

Jos sallitte ja teidän täytyy tehdä jotain muuta sen lisäksi, haluan teidän kuvittelevan tai muistavan fyysisen kehon taikuuden – kaiken mitä siinä on, kaiken minkä te ja muut laitoitte siihen, kun tulitte tälle planeetalle, ja sitten kehittyi biologia. Tuo kirkas kristalliliekki, imaginaalilevyt, ovat siinä, ette vain näe niitä. Te sallitte, ja ne tulevat esiin.

Kenties ... joo, itse asiassa ennen kuin teemme merabhin – vastaan muutamaan kysymykseen vielä – mutta ennen kuin teemme merabhin ...

LINDA: Ei, meillä on ainakin 200 vielä (muutama naurahdus).

ADAMUS: Menemme takaisin tuohon videoon, joka esitettiin alussa, ja tunnette tuota toukkaa, joka sitten imetään koteloon, ja se sattuu helvetisti. Tarkoitan, että se on kamala kokemus, kuten myös siitä esiintuleminen. Voitte melkein tuntea tuon kivun ja epäilyn ja pelon ja epävarmuuden, mutta se on luonnollinen prosessi. Vaikka toukka vastustaisi sitä, se tapahtuu silti, ja sitten tapahtuu esiintuleminen. Siitä syystä kehotan sallimaan itsenne tuon kivun läpi.

Jos teillä on vanhoja muistoja, traumoja ja kummitteluja, jotka tulevat takaisin, sallikaa suoraan niiden läpi. Älkää juosko niitä karkuun. Älkää pelätkö niitä. Sallikaa ne. Se kaikki on teidän energiaanne. Lakatkaa teeskentelemästä, ettei se ole. Se kaikki on teidän energiaanne. Sallitte sen palvella teitä nyt. Eikä teidän tarvitse tehdä sitä fyysisen sairauden ja kivun ja mentaalisen trauman ja hulluksi tulemisen kautta. Vedätte vain syvään henkeä ja sallitte: "Minä olen mitä olen."

Anna palaa.

KYSYMYS 10: Voiko olla oivaltanut keinotekoisien keho-osien ja implanttien kera?

ADAMUS: Kyllä, ehdottomasti. Siis jos teillä on tekolonkka, myös tuo lonkka on oivaltanut. Tarkoitan, että te ette pääse Ylösnousseiden mestareiden klubiin ja sano: "No, olen tässä, mutta lonkkani on ei-oivaltanut. Anteeksi kaikki kummallinen, mitä se tekee, mutta se ei ole oivaltanut, kuten muuten olen." (Naurua, ja Adamus naureskelee) Kyllä, olette, koska Oivaltaminen ei perimmiltään ole fyysinen asia. Se on tietoisuus- ja energia-asia. Siis, joo. En ehdota, että menette lataamaan kaikenlaisia teko-osia, mutta se ...

LINDA: Se oli aito kysymys.

ADAMUS: Varmaan. Varmaan.

LINDA: Okei. Seuraava?

ADAMUS: Joo.

KYSYMYS 11: Sanoit, että meillä voi olla jopa neljä samanaikaista reinkarnaatiota tällä hetkellä.

ADAMUS: Kyllä.

KYSYMYS 11 (jatkuu): Kun saavutamme Oivalt- ...

ADAMUS: En sanonut niin.

LINDA: Mitä?

ADAMUS: En sanonut niin.

LINDA: Joo, sanoit sinä.

ADAMUS: En sanonut "neljä". Sanoin, että teillä voisi olla useampi kuin yksi.

LINDA: Luen kysymystä ...

ADAMUS: Ihmiset lainaavat minua väärin, joo.

LINDA: Okei, hän lainasi sinua väärin. Okei.

ADAMUS: Joo, kiitos.

LINDA: Siis useampi kuin yksi reinkarnaatio tällä hetkellä.

ADAMUS: Kiitos.

KYSYMYS 11 (jatkuu): Kun saavutamme Oivaltamisemme, saavuttavatko nämä muutkin olennot sen automaattisesti, vaikka ne eivät olisi seuranneet tätä polkua?

ADAMUS: Ensinnäkin, shaumbrat eivät mene sitä reittiä. En tiedä ketään shaumbraa, jolla on monia elämiä. Sanoin, että on tulossa tavallaan muodikkaaksi toisilla, uusilla tulokkailla, että on monia samanaikaisia elämiä. Shaumbroilla ei ole. Ja vastauksena tuohon kysymykseen, tarvitsisiko henkilön integroida tuo elämä, ennen kuin hänestä tulee oivaltanut, niin ehdottomasti. Tarkoitan, ettei voi olla oivaltanut ja samalla jokin toinen versio itsestä vaeltelee tuolla jossain. Tarkoitan, että se olisi helvettiä. Se olisi tavallaan kuin todella kummallinen zombien yö: "Olen oivaltanut, mutta tuo osa kulkee edelleen maan päällä."

Shaumbrat, teillä ei ole käynnissä monia elämiä. Jotkut uusista kokeilevat sitä. En todellakaan suosittelisi sitä, mutta he yrittävät mennä pikaraidetta. Minusta se on kummallinen raide.

Anna palaa. Muutama kysymys vielä.

LINDA: Ei, ei. Minulla on vielä satoja.

ADAMUS: Tiedän, että sinulla on.

KYSYMYS 12: Olet maininnut hypnoosin useita kertoja viime tapahtumissa ja vihjannut, että sitä käytettäisiin laajemmin tulevaisuudessa. Voisitko käsitellä laajemmin tätä aihetta? Ole kiltti ja selitä, mitä hypnoosi todellisuudessa on ja miten se vaikuttaa energiaamme, kun siirrymme

Oivaltamiseemme ja sitten jäämme edelleen tälle planeetalle. Havaitseeko mestari aina selvästi kaikenlaisen manipuloinnin?

ADAMUS: Hypnoosi on jonkin ehdotuksen, ajatuksen tai uskomuksen sallimista tulla sisään ja hyväksymistä omakseen. Siis hypnoosia on kaikkialla – tarkoitan, että on kyse sitten internetistä tai televisiosta tai jostain muusta – ja se on epidemia. Oivaltamisessa oivallatte sen, mikä on teidän ja mikä ei ole, ja minkä hyväksyitte kyseenalaistamatta – sanotaan – perheeltänne tai opettajiltanne tai televisiosta tai jostain muualta. Teistä tulee hyvin selkeä siinä, mikä on teidän, ja annatte kaiken muun mennä. Olette tietoinen siitä, olette tietoinen kaikista impulsseista, joita tulee kaikkialta, mutta oivallatte, ettei se ole teidän. Menette asiaan. Ja jostain syystä teillä, myös shaumbroilla, on vaikeaa sen kanssa joskus: "No, en tiedä, mikä on minun." No, kyllä, te tiedätte. Mikä tahansa mistä ette pidä, ei ole teidän. Ne jutut joista pidätte, ovat teidän.

Mieli on erittäin mielenkiintoinen kapistus. Siinä oli tavallaan luukku tai avoin ovi, joka päästi mitä tahansa sisään erottelematta, kyselemättä, sanomatta: "Onko se minun?" Ja niin hypnoosi toimii. Kuten olen maininnut, tein paljon työtä Mesmerin kanssa hypnoosin parissa, ja aloitimme eläimillä. Nekin ovat alttiita hypnoosille, mutta ihmiset ovat vielä alttiimpia hypnoosille kuin ne eläimet, joiden kanssa työskentelimme. He sallivat minkä tahansa ajatuksen kyseenalaistamatta, oliko se oikeasti heidän vai ei.

Siis oivaltaneena olentona olette hyvin tietoinen siitä, mikä on teidän ja mikä ei ole. Ja siitä syystä olette suvaitsematon paskiainen, koska ... (muutama naurahdus) Kyllä, oikeasti, koska se on kuin: "Hei, se ei ole minun. Älä laita sitä minun päälleni. Se on sinun. Se on kokonaan sinun, enkä aio sietää, että yrität laittaa sen minun päälleni." Hyvä.

KYSYMYS 13: Jos me shaumbroina oivaltaisimme itsemme joukkona, voisiko se aiheuttaa suuren mullistuksen maaplaneetalla? Ja siksi se olisi yksi syy, miksi odotamme Oivaltamiseemme kanssa, koska monet meistä – ainakin minä – ovat päättäneet elää edelleen tässä ulottuvuudessa.

ADAMUS: No, tämä olisi yksi noista "vielä kysyt"-kysymyksistä, siitä näkökulmasta että "tietysti!" Kyllä! Tarkoitan, että olette ensimmäinen ryhmä, eikä se vaadi paljon. Se ei vaadi paljon – miljoonia tai edes satojatuhansia. Siis Oivaltamista alkaa tapahtua. Se on hyvin henkilökohtaista. Taas kerran, katsomme tuon videon aivan hetken kuluttua, ja se on hyvin henkilökohtaista. Ette todellisuudessa tee sitä monien muiden kanssa. Sattuu vain olemaan monia muita, jotka käyvät läpi henkilökohtaista tulemistaan Oivaltamiseen.

Ja yhtäkkiä tulette ulos, ilmestytte esiin Ruusun hedelmän kautta ja perhosena, ja yhtäkkiä oivallatte: "Voi jukran pujut! On kaikki nämä muut olennot." Tarkoitan, ettei miljardeja tai miljoonia tai mitään sellaista, mutta on paljon shaumbroja, jotka myös tulevat esiin tällä hetkellä. Sillä on valtava vaikutus planeettaan. Kutsun sitä hiljaiseksi vaikutukseksi. Ette koskaan saa tunnustusta siitä, paitsi ylösnousseilta mestareilta. Ette koskaan saa pokaalia tietoisuuden pioneerityöstänne. Ette ole koskaan uutisissa. Teille ei anneta omaa päivää kalenterista (muutama naurahdus). Ei. He saattavat jopa jatkaa ... joo. Sori, Sart (lisää kikatuksia). Joo, Sartin päivä. Joo, perjantai 13. (naurua).

Se on tavallaan hyvän uutisen tilanne, koska en usko, että oikeasti haluatte sitä. Mutta tapahtuu niin, että nuo muutama sata, kenties muutama tuhat ihmistä tai enemmän, jotka sallivat valaistumisensa, mikä ei oikeasti ole henkinen prosessi, vaikuttavat valtavasti planeettaan.

Tällaista se tavallaan on. Kuvitelkaa tämän studion kokoinen huone, josta on suljettu kaikki valo pois, ja siitä on tehty siitä hyvin, hyvin, hyvin pimeä. Sitten syttyy yksi pikkuruinen valo, joka on näiden valojen kokoinen, joita ei ole sytytetty (viitataan näyttämöllä oleviin koristepuihin, joissa on pikkuruisia valoja). Se tekee merkittävän eron huoneessa. On edelleen paljon pimeyttä, mutta

yhtäkkiä on valo, ja nyt syttyy kokonainen valopuu, ja sitten kaksi puuta ja kolme puuta ja viisi puuta. On edelleen paljon pimeyttä, mutta nyt on valtava määrä valoa.

Valo ei ole voima. Se ei aggressiivisesti yritä muuttaa mitään. Se pelkästään säteilee valoa tai valaisee mahdollisuuksia, joita toiset eivät ole nähneet. Sellainen joka on ollut todella eksynyt elämästä toiseen, ei tiedä tietä ulos ja on laittanut itsensä niin paljon pimeyteen, että hän on itsemurha-altis, ja tuo valo loistaa mahdollisuuteen hänen omassa energiassaan. Se loistaa mahdollisuuteen ihmiskunnalle, kun menemme Koneiden ajan syvyyyksiin. Mitä teemme tekoälyllä? Mitä tapahtuu planeetalle seuraavien 30 vuoden aikana? Tiedän, mihin se menisi ilman tuota valoa, eikä se olisi hyvä paikka.

Vain hieman valoa, joka säteilee mahdollisuuksiin ... Haluaisin, että herättäisitte henkiin, Jean, puheeni Kvanttihyppy-tapahtumassa 2007, ja se oli periaatteessa kokonaan tästä. En sanonut sitä näillä sanoilla, vaan sanoin: "Planeetalla tapahtuu paljon muutoksia, muutoksia joista ette edes tiedä. Ilman valon säteilemistä jossain, sitä voitaisiin käyttää suureen lisäpimeyteen planeetalla ja universumissa." Vain vähän valoa, ja se valaisee insinöörille, joka työskentelee laboratoriossaan, sanotaan esimerkiksi nanoteknologian parissa, ja yhtäkkiä tuo valo tekee hänet tietoiseksi, että sitä voidaan käyttää hyvin suotuisiin tarkoituksiin. Sen ei tarvitse olla vain voittoa tai armeijaa varten.

Sillä on valtava vaikutus. Kukaan ei koskaan tule luoksenne ja anna teille todistusta siitä, mitä olette tehneet, mutta te tiedätte. Te tiedätte, miksi päätitte olla täällä ja miksi periaatteessa viivytitte omaa Oivaltamistanne.

Siis tuo valo – ja kutsun sitä valoksi – tuo tietoisuus on hyvin kriittistä nyt. En tarkoita pelottavan kriittistä, mutta sitä tarvitaan. Kyse on teknologian, tietoisuuden, ihmiskunnan ja itse asiassa ihmiskunnan seuraavan vaiheen yhdistymisestä. Melko yksinkertainen juttu (Adamus naureskelee).

LINDA: Se on todella suloista. Kiitos.

ADAMUS: Joo. Minä olen sellainen kaveri (lisää naureskelua). Anna palaa. Kaksi kysymystä vielä.

LINDA: Okei. Tämä on tavallaan yhteenvetokysymys. Jälleen kerran, on satoja kysymyksiä käytävänä läpi ja niiden kaikkien tarkastelua ja lukemista ja ...

ADAMUS: Luulen, että vastasin jo kaikkiin niihin.

LINDA: Ei, odota, odota. Tämä on tavallaan ...

ADAMUS: Okei.

LINDA: Anna minun sanoa loppuu, kiitos.

KYSYMYS 14: Siis kysymykseni on, että kaikki nämä kysymykset haluavat vääjäämättä tietää, olla varma ... He kompuroivat terveyden, suhteiden, yltäkyläisyyden tai itsearvostuksen kanssa, ja he haluavat olla varmoja, että he voivat kuitenkin päästä sen ohi Oivaltamiseensa.

LINDA: Jokainen näistä kysymyksistä liittyy jononkin kompastuskiveen.

ADAMUS: Varmaan, varmaan.

LINDA: Melkein kaikki niistä, kompastuskiviin Oivaltamisen tiellä.

ADAMUS: Joo.

LINDA: Jokainen vastauksesi sanoo, että on tie sen ohi.

ADAMUS: Pääskää yli siitä (joku sanoo "oho!"). Kyllä. Älkää ottako sitä väärin. Tarkoitin, että joko pysytte siinä tai pääsette yli siitä. Se on jompikumpi näistä kahdesta.

Pysykää suhteissa, jotka aiheuttavat teille kurjuutta. Pysykää terveysongelmissa, jotka ... Kun sanon "pysytte siinä", puhun menemisestä siihen, yrittäen saada siitä selvää, taistellen sitä vastaan, maaten hereillä yöllä ja yrittäen selvittää: "Mitä minun pitäisi tehdä?" ja "Voi, en voi lähteä tästä suhteesta, koska hän on niin surullinen ilman minua" tai "Hän hyppää jyrkänteeltä" tai "Koska tarvitsen draamaa elämäni" tai mitä tahansa. Pysykää sitten siinä, tai pääskää yli siitä.

Yli pääseminen merkitsee: "Ai, okei. Päästän irti kaikista näistä jutuista." Teidän ei tarvitse tehdä mitään. Teidän ei tarvitse mennä kumppaninne luo ja käskeä häntä muuttamaan pois. Te päästätte vain irti siitä, ja sitten se tapahtuu. Muistakaa, että se kaikki on teidän energiaanne. Se on siinä. Se on näin yksinkertaista. Pääskää vain yli siitä. Tai voisimme istua täällä toiset 10 vuotta ja jatkaa puhumista ja ottaa lisää kysymyskasoja, tai voimme päästä yli siitä kollektiivisesti. Uskon tosiaan, että olette valmis pääsemään yli siitä. Uskon tosiaan, että te ette tiedä, miten ... (pari taputusta, sitten lisää taputuksia) Joo, kahdet golftaputukset! (Nyt enemmän taputuksia)

Te ette ole varma, onko teillä lupa päästä yli siitä niin helposti. Se on kuin: "Ai, tarkoitatko, että voin vain päästä yli siitä?" Minä tavallaan: "Joo!" "Oletko varma?" Joo! Joo. Tai voitte sitten pysyä siinä.

Mutta luulen, että te tarvitsette kaikki luvan päästä yli siitä, ja sitten se tapahtuu. Ja sitten tuo suhde luo itsensä uudelleen tai luo itsensä pois. Nuo terveysongelmat, nuo yltäkyläisyysongelmat. Nimittäin olen hyvin kyllästynyt yltäkyläisyysongelmiin. Jos olette uusi, älkää tulko tänne valittamaan yltäkyläisyyttä. Olen kyllästynyt siihen nyt. Se on kaikki teidän energiaanne. Miten teillä voisi olla yltäkyläisyysongelma, ellette usko vanhoja massatietoisuusväittäjiä? Ja jos uskotte ne, pääskää yli siitä! Se on teemamme tänään: pääskää vain yli siitä!

Siis tämän myötä, palataanpa ... Ai, sinulla oli vielä yksi.

LINDA: No, tämä on hyvin erilainen näkökulma.

ADAMUS: Okei.

LINDA: Okei.

KYSYMYS 15: Miten olemme vuorovaikutuksessa toisten kanssa mestarina?

ADAMUS: Tarkoitatko mestari ja mestari?

LINDA: En tiedä. Luin kysymyksen juuri niin, kuin se oli, koska minä voisin tulkita sen kummallakin tavalla.

ADAMUS: Lue se uudestaan.

LINDA: Miten olemme vuorovaikutuksessa toisten kanssa mestarina?

ADAMUS: Okei, ja tulkitsemme sen merkittävän "vuorovaikutuksessa toisten ihmisten kanssa". Ei kovinkaan hyvin (vähän naurua). Kyllä, teistä tulee hyvin kyllästynyt ja väsynyt heihin. Tapaatte ehdottoman poikkeuksellisia, luovia ja upeita ihmisiä, joita ette olisi ehkä tähän mennessä muuten tavanneet, koska täällä planeetalla on joitain mahtavia olentoja, uskomattomia olentoja. Ja joitain hyvin, hyvin lahjakkaita taiteilijoita, jotka ovat tulleet takaisin ollakseen täällä tämä erityisaikana. Mutta enimmäkseen – en halua tämän kuulostavan rumalta, erityisesti jos olet uusi – te ette tule

kovin hyvin toimeen ihmisten kanssa. Tarkoitan, ettei ole mitään tappeluita, mutta on – miten se sanotaan – tylsää? Miksi vaivautua? Enkä ... (Adamus naureskelee)

LINDA: Miten se inspiroi toisia?

ADAMUS: Koska löydätte shaumbrojen joukosta ja muiden ihmisten joukosta joitain, jotka ovat erinomaisia. Mutta ... Cauldre taistelee kanssani tästä, mutta haluan käydä läpi tämän, joten pääse vain yli siitä (vähän naurua).

Jotkut ihmiset vain ikävystyttävät teidät kyyneliin. He ovat mukana draamassa, ja he ovat riippuvaisia kurjuudestaan, ja jokin osa teissä ehkä löytää vähän huumoria siitä ja tavallaan sanoo: "No, hänellä on ollut vain 112 elämää, minulla on ollut tuhat" (muutama naurahdus), mutta se on ikävystyttävää. Se on todella ikävystyttävää. On aikoja, jolloin makaatte valveilla keskellä yötä ajatellen: "Miksi minä jäin? Ollakseni valo *mille*!?" (Muutama naurahdus) Mutta sitten muutatte mielenne ja oivallatte, että teette hyvää jollain tasolla.

Tapaatte joitain hämmästyttäviä, nerokkaita ja luovia ihmisiä, joka eivät ehkä edes tiedä mitään siitä, mitä me teemme, tai tiedä mitään Oivaltamisesta tai mistään sellaisesta, mutta he vain ovat uskomattomia olentoja, ja sitten on muita shaumbroja. Teillä on paljon tarinoita jaettavana. Ja päätän vielä yhteen kommenttiin.

Ylösnousseet mestarit

Siis, kun Tobias tuli takaisin Maahan Samina, hän oli ensimmäinen vähän yli 1500 ylösnousseesta mestarista, jotka tulivat takaisin Ja hän sanoi, että he tulivat takaisin nauttiakseen elämästä, koska he eivät olleet tehneet sitä viimeisimmässä elämässään. Heillä oli tavallaan kärsimystie Oivaltamiseen. Mutta hän ei kertonut koko tarinaa.

He tulivat takaisin nauttiakseen elämästä, mutta ... mm (liikuttuen ja mykistyen vähän) ... he tulivat takaisin ollakseen *teidän* kanssanne. Jessus! Tavataksenne teidät, lyöttäytyäkseen yhteen kanssanne, paljastaakseen itsensä teille, ja he tekevät sen sitten, kun pääsette yli kaikista näistä muista jutuista, kun sallitte Oivaltamisenne. He eivät tule aiemmin. Te ette tapaa heitä aiemmin, mutta he tulivat ollakseen osa teidän elämäanne.

Siis katsotaanpa tuo ...

LINDA: Odota, odota! Kyynelehditkö sinä?

ADAMUS: Ei, en kynelehdä! Pääse vain yli siitä, Linda (vähän naureskelua). Ei, en kynelehdä. Se on pelkästään Cauldre. Hän on niin herkkä toisinaan (lisää naureskelua). Valot pois, kiitos. Esitetään uudestaan tuo perhonen. Cauldre on varsinainen itkupilli (vähän naureskelua). Valot pois.

(Alkaa [tämä video](#), ja näytetään, kun toukka ryömii oksalla)

*Auta, olen tehnyt sen taas
Olen ollut tässä monta kertaa aiemmin
Loukkasin itseni taas tänään
Ja pahinta on, ettei voi syyttää ketään.*

*Ole ystäväni, pidä minua
Peitä minut, ota minut syleilyysi
Olen pieni ja tarvitseva
Lämmitä minua ja hengitä minua*

(Adamus näyttää merkin pysäyttää video)

Okei, siis tämä on ihmisen matka – hidasta, kömpelöä – voitte tuntea tuon tylsyyden ja kurjuuden ja "Voi, ole kiltti ja lämmitä minua. Tunne minut, syleile minua, pidä minua, lohduta minua". (Vähän kikatusta) Ja jatketaanpa sitten.

(Video jatkuu ja nyt näytetään kotelo)

*Auts! Olen hukannut itseni taas
Hukannut itseni eikä minua löydy mistään
Joo, luulen, että voisin hajota
Hukannut itseni taas ...*

(Adamus keskeyttää jälleen)

Okei. Tässä on ihminen menossa Oivaltamisensa, menossa heräämisen läpi mestaruuteen, ja se puhuu edelleen itsekseen: "Plaa, plaa, plaa" sanoina, ja "olen hukannut itseni enkä tiedä, minne olen menossa, ja auta minua, löydä minut." Tämä on aikaa vain sallia.

Se on nyt ihminen – tarkoitan toukka – kotelossa ja mieli juttelee edelleen, ja kaikki tämä jatkuu, kun hyvin luonnollinen prosessi tapahtuu. Ihminen luulee, että se on jotenkin vastuussa Oivaltamisestaan, vaikkei se ole, ja että se voi vaikuttaa Oivaltamiseen, vaikkei se oikeasti voi. Se juttelee edelleen ja unohtaa pelkän sallimisen ja luonnollisesta prosessista nauttimisen tullessaan esiintulemiseen. Ja joo, se on vähän epämiellyttävää – jos olet toukka ja jatkat toukkamielellä ajattelemista ja toukkasanojen laulamista laulussa (muutama naurahdus) – mutta se kaikki on hyvin, hyvin luonnollinen prosessi. Siis, tunnetaanpa nyt todella, kun se alkaa tulla esiin. Ja tunnetaan tavallaan tuon esiintulemisen kiusallisuutta, ja sitä kun siitä sitten tulee perhonen. Jatkakaa, kiitos.

(Video alkaa taas, ja nyt näytetään, kun perhonen ilmestyy esiin ja odottaa siipiensä kiinteytymistä ja levittymistä)

... ja minusta tuntuu turvattomalta

*Ole ystäväni, pidä minua
Peitä minut, ota minut syleilyysi
Olen pieni ja tarvitseva
Lämmitä minua ja hengitä minua*

*Ole ystäväni, pidä minua
Peitä minut, ota minut syleilyysi
Olen pieni ja tarvitseva*

(Adamus keskeyttää jälleen)

Okei. Näettekö "Olen pieni ja olen tarvitseva ja pidä minua ja ole ystäväni ja hengitä minua." Turpa kiinni! (Naurua) Pääse yli siitä, ja anna asioiden vain jatkua. Olkaa hyvä.

(Video jatkuu ja perhoset lentävät pois)

Lämmitä minua ja hengitä minua

Siis, kaikille teille tulokkaille, tervetuloa Crimson Circleen (naurua). Teemme asiat täällä vähän eri tavalla, ja pidämme hauskaa samalla. Tämä on ryhmä hämmästyttäviä enkeleitä, jotka ovat tulossa Oivaltamisensa, ja kyllä, joskus se sattuu. Joskus se on hyvin, hyvin kiusallista. Joskus on valtava

määrä pelkoa. Ja kun te tulette noihin kohtiin, vedätte vain syvään henkeä ja sallitte, koska se on luonnollinen prosessi.

Nimittäin kaikesta tuosta ahdistuksesta ja laulamisesta ja laulusta ja sanoista ja kaikesta muusta ja "pidä minusta" ja "pelasta minusta" huolimatta, toukka menee koteloon, ja se ilmestyy luonnostaan esiin muotona, jota se ei olisi koskaan ennen voinut kuvitella, ja siihen me olemme menossa. Silloin kun se sattuu, kun on suhdeongelmia, myös kun on rahaongelmia, kun on vanhaa itsearvostuksen puutetta, niin hengittäkää siihen ja sallikaa se. Älkää juosko sitä karkuun. Älkää pidätelkö. Älkää yrittäkö selvittää sitä. Lopettakaa kaikki tuo melu ja vain sallikaa. Käytätte silloin tuota sallimisen dynamiikkaa keskellä tuskaa, sinkoamaan teidät kotelosta täyteen todelliseen olemukseenne.

Vedetäänpä syvään henkeä yhdessä. Luulen, että saimme tänään käsiteltyä, mitä, kolme kysymystä? (Naurua) Vetäkää kunnolla syvään henkeä, ja kaikille teille jotka lähetitte kysymyksiä, vilpitön ja aito kiitos energianne lisäämisestä. Riippumatta siitä, luettiin kysymyksenne ääneen vai ei, niin tiedätte, että kysymyksenne tavallaan esitettiin.

LINDA: Energia oli siinä.

ADAMUS: Vedetään kunnolla syvään henkeä, rakkaat ystävät, sen kauneuteen, mitä olemme tekemässä.

Rakastan helmikuuta. Rakastan helmikuuta, koska se on esiintulemisen kuukausi. Se on aikaa tulla esiin, ja tässä olemme helmikuussa 2020, todella uskomatonta.

Ja kun törmäätte ongelmiin, kun teillä on ongelmia, älkää kutsuko minua – muistakaa vain, että kaikki on hyvin koko luomakunnassa.

Kiitos, ja kiitos sinulle, Linda. Kiitos (yleisö taputtaa).